aquae

REVISTA MUNICIPAL DE CALDES DE MALAVELLA

núm. 21 / febrer 2008

Adéu, Carnestoltes!

Gerard Masllorens Vilà, *in memoriam*

Entra en funcionament el tram de l'A-2 entre Caldes i Fornells

Es projecten diverses millores a l'Estació de tren

Caldes FM, 107.9 FM enceta una nova època per la ràdio

Entrevista a Toni Collins, budista

Can Dalmau tanca després de més d'un segle d'història

Entitats

Noves col·laboracions

...i força més!

aquae *editorial*

Si en l'últim número parlàvem de les novetats de l'Aquae, en aquest editorial fem referència a un altra mitjà de comunicació: Caldes FM, 107.9. L'emissora municipal de Caldes de Malavella no podem dir que sigui nova perquè ja fa molts anys que rutlla, fins ara amb el nom de l'Altell. És cert però que fins ara no se n'havia tret tot el suc que pot oferir una ràdio municipal i, per uns motiu o altres, el projecte no havia acabat de reeixir.

Sembla ara però que Caldes FM 107.9 agafa empenta amb un director caldenc, en Mateu Ciurana, que té una reconeguda trajectòria professional en el món de la ràdio i que pot aportar experiència per consolidar la ràdio de Caldes enmig de l'atapeïda oferta d'emissores que hi ha en l'espai hertzià. Està clar que l'aposta de Caldes FM, 107.9 és tractar temes locals ja que és el que la diferencia de les altres cadenes radiofòniques. L'objectiu ambiciós segons explica en Mateu Ciurana és que tot el que passi a Caldes tingui ressò en l'emissora. I aquí hi podem incloure les notícies, les activitats que organitzen les entitats, la participació dels caldencs que tinguin coses a dir sobre el poble, la vida política i social, qüestions històriques, culturals. Tot això comptant, alhora, amb els programes que ja estan consolidats i d'altres propostes de surtin d'ara endavant. I com que és molt difícil omplir les 24 hores de tots els dies, podeu sentir ja des de fa unes setmanes un fil musical que us acompanyarà sempre que no hi hagi programació.

Des d'aquí us animem a sintonitzar, si no ho heu fet encara, el dial de Caldes FM, 107.9. Si voleu participar-hi activament, teniu l'opció d'assistir en els tallers de ràdio que han començat fa ben poc per començar a tenir el primer contacte i entonar-vos i començar a rumiar quina col·laboració o quin programa us faria il·lusió de preparar.

Des de l'Aquae donem la benvinguda a la nostra germana, Caldes FM 107.9, que juntament amb el Butlletí d'Informació Municipal (BIM) conformem els 3 mitjans de comunicació principals a través dels quals els caldencs podem estar informats i informar sobre què passa en el nostre municipi.

AQUAE, revista municipal de Caldes de Malavella, de periodicitat trimestral i amb un tiratge de 1.900 exemplars GRATUÏTS.
Dipòsit legal: B-35.961/01
Edita: Ajuntament de Caldes de Malavella, plaça de l'Ajuntament 8, 17455 Caldes de Malavella (la Selva) Telèfon 972 470005.
Direcció: Regidoria de Comunicació de Caldes de Malavella
Coordinació: Albert Torrent i Amagat
Tel. 627 88 77 65 - aquae@caldesdemalavella.cat)
Fotos: Albert Torrent i Amagat
Tel.627 88 77 65 - info@alberttorrent.cat)
Contacte per suggeriments i lliurament de material: aquae@caldesdemalavella.cat
Disseny i maquetació: Mercè Soler / Estudi Gràfic David Coll
Impressió: Impremta Pagès, s.a.
c/ Can Planas - Paratge Ca l'Aulet, s/n. Anglès. Tel: 972 42 01 07.
Col·laboradors en aquest número: Josep Maria Fugarolas, Pili Turón, Anna Macias, Josep Barnés, Antoni Vila, Dani i Núria Llinàs, Pom de Flors, Pere Castillo, Uetus veterinaris i entitats.

AQUAE no es fa responsable dels continguts i opinions dels articles que aporten els col·laboradors. La secció d'opinió està oberta a tothom qui hi vulgui aportar els seus punts de vista. Les opinions són responsabilitat exclusiva dels autors.

Col·labora:
Diputació de Girona

GERARD MASLLORENS VILÀ
In Memoriam

Gerard Masllorens Vilà significa compromís, fermesa, honestedat, implicació, amistat i, sobretot, amor pel seu entorn i la seva gent. Caldes de Malavella constituïa el seu paisatge vital i un punt de referència permanent des de les terres lleidatanes fins on va ampliar la seva geografia emocional. Entre Caldes i en Gerard hi havia una connexió directa a l'ànima.

Fer poble era una actitud innata, un convenciment íntim per a una persona que mai deixarà de construir: en qualsevol de les seves múltiples facetes, ja sigui com a fill, germà, amic, veí, company o metge, el nom de Gerard Masllorens sempre sumarà valors positius. Caldes, o qualsevol altre poble, creix gràcies a dones i homes que, com ell, s'impliquen en la comunitat i no conceben la vida com un acte individual. Precisament, aquesta era l'essència de la seva vocació per la medicina, que va dur a la pràctica a Caldes però també a Cassà, Salt, Palamós, Girona i a les comarques de Lleida. A les terres de Ponent, l'Institut Català de la Salut li va atorgar una responsabilitat directiva que exercia amb il·lusió i amb la validesa moral que només dóna la integritat professional i personal. En Gerard s'enorgullia de ser un metge de poble (com ho va ser amb majúscules al municipi lleidatà de Bellpuig) i oferia als seus pacients la mateixa humanitat, proximitat i implicació que identifica la seva trajectòria com a caldenc. L'esport, l'oci, la cultura i la vida associativa local han estat molt importants en els seus trenta-set anys. Per això, la memòria de molts el recorda al Club de Bàsquet, més tard col·laborant en l'organització de nombroses festes majors al costat de la Comissió de Festes, formant part de la Colla Gegantera o gaudint d'una de les seves passions, la música, amb la Coral de Cantaires de Caldes.

Aquesta pinzellada tan sols conté esquitxos d'un cúmul de vivències, algunes particulars i d'altres de col·lectives, que justifiquen l'impacte causat per la seva pèrdua. Encara que relacionar Gerard Masllorens amb el concepte de pèrdua és un error, perquè la seva persona només genera guanys: en estimació, en valors, en principis i en records, tot plegat un bagatge impossible de quantificar.

EL VIACRUCIS DELS *Caldencs a la N-II*

Pili Turon

El Ministeri de Foment ha necessitat gairebé quatre anys per desdoblar 8,34 quilòmetres de la carretera Nacional II, la meitat dels quals transcorren pel terme municipal de Caldes de Malavella. Però el pitjor no és la lentitud amb què s'ha executat aquesta obra -donant la sensació errònia que era un projecte faraònic- sinó el perill que ha provocat durant tot aquest temps i el fet que, per al nostre poble, el problema continua obert. Ara el focus d'atenció se situa a la banda sud de la N-II, en els treballs per desdoblar aquest vial entre Caldes i Sils.

La ministra de Foment, Magdalena Álvarez, va inaugurar aquests vuit quilòmetres d'autovia entre Fornells de la Selva i Caldes just abans de Nadal, el 19 de desembre. L'obra ha costat 48,5 milions d'euros a l'Estat, que en els pressupostos generals d'aquest any preveu destinar 16,9 milions per desdoblar la N-II entre Caldes i Sils i 14,7 més per continuar l'obra fins a Maçanet de la Selva. El mateix dia que tallava la cinta per obrir simbòlicament la nova carretera, la ministra va manifestar que el següent tram que afecta Caldes entrarà en funcionament abans d'acabar el 2008. És cert que els treballs ja han començat però, en vistes dels antecedents, costa creure's aquest calendari. I sinó recordem els fets: dirigents del PP van posar la primera pedra de la recent estrenada autovia el març de 2004, just abans de les eleccions que va guanyar el PSOE. Llavors, els populars van anunciar que la carretera s'enllestiria en dos anys, però ha tardat el doble i s'ha acabat precisament a les portes d'unes noves eleccions generals. Per justificar aquest retard de dos anys, la ministra de Foment va culpar l'administració anterior dient que els socialistes es van trobar amb les obres per començar i que els diferents estudis informatius del projecte estaven endarrerits. Ja referint-se al seu mandat, Álvarez va afegir que els treballs havien estat molt complexos.

El tram nou d'autovia a l'esquerra, a la dreta, la carretera vella que ara serveix d'accés a Franciac i al fons, el pont de Franciac.

Vehicles intentant trencar per anar cap a Caldes

Sigui com sigui, els caldencs no tenim altre remei que circular per la N-II, tant per anar en direcció a Girona com a Barcelona. Durant els quatre anys d'obres, i sobretot en la fase final, els conductors han hagut de superar una mala senyalització dels desviaments provisionals -que en els últims mesos canviaven d'un dia per l'altre-, una il·luminació pèssima, entrades i sortides de camions mal indicades o retencions que agreujaven les cues habituals. A aquestes molèsties s'hi ha d'afegir la perillosa cruïlla de la N-II amb la carretera que porta fins a Caldes on, a més, des de fa setmanes s'ha ubicat un punt d'accés dels camions que treballen en el nou tram. Al desembre, alertats pel que ha succeït i preocupats pel que ha de venir, tots els partits polítics representats a l'Ajuntament van aprovar una moció reprovant el Ministeri de Foment per la manca de seguretat durant les obres ja acabades i demanant-li que adopti les mesures necessàries perquè la situació no es repeteixi en el desdoblament de Caldes a Sils.

Deixant de banda aquests entrebancs, el resultat és una autovia de quatre carrils -dos per a cada sentit de la marxa- en la qual es pot circular a 120 quilòmetres per hora, una carretera que comença just després de l'enllaç amb el camp de PGA Golf de Catalunya i acaba a pocs metres de l'entrada de la variant de Girona. Des que es va inaugurar, els operaris han continuat treballant en l'adequació dels accesos a l'aeroport i a Riudellots de la Selva; així com també en la col·locació dels elements d'il·luminació de la carretera. Pel que fa a l'extrem situat a Fornells de la Selva, el Ministeri de Foment no ha resolt la incorporació a l'autovia des de Girona, mantenint un cedeixi el pas complicat.

La construcció ha canviat la façana de Caldes a peu de carretera. Un dels elements de major impacte visual és el pas elevat de Franciac, la instal·lació del qual va obligar a tallar el trànsit durant dues nits el juliol de 2006. El març d'aquell mateix any també es va tancar el vial per traslladar el freixe de Can Geli, un arbre declarat monumental d'interès comarcal i local que es va salvar gràcies a una petició de l'Ajuntament al Ministeri. Val a dir que l'operatiu que Foment i els Mossos d'Esquadra van muntar per replantar el freixe centenari a l'altra banda de la N-II, entre Can Thió de baix i el restaurant de Franciac, va ser espectacular. I abans d'això, el traçat de la nova carretera va obligar a expropiar la masia del restaurant de Can Geli, que es va enderrocar. Pel que fa al nou sector en obres, també són visibles canvis destacats com la desaparició dels Tapiots i la tala de nombrosos arbres; als quals se sumaran altres expropiacions i la construcció d'accesos nous, com el de l'entrada al poble o a la urbanització Tourist Club. En aquests moments, la incògnita és saber quant temps s'allargaran els treballs per construir els nous quilòmetres d'autovia i si el Ministeri de Foment corregirà els errors comesos en el tram anterior.

Accedir a l'NII continua sent difícil. En primer terme, les runes dels Tapiots. Al fons, els treballs del tram entre Caldes i Sils.

CALDES MIRA DE

No perdre el tren

Josep Maria Fugarolas

Tres projectes diferents transformaran l'actual imatge de l'estació de Caldes de Malavella. Els canvis, que començaran en els propers mesos, s'han fet necessaris donada la falta d'inversions dels darrers anys.

L'estació de tren de Caldes de Malavella viurà els propers mesos una transformació important que canviarà de forma notable la seva imatge actual.
El tren va creuar Caldes el 1862 per arribar a Girona i el 1878 va prolongar-se fins a Portbou i Cervera, on va enllaçar amb la xarxa de via internacional europea, per convertir-se en la línia internacional de Catalunya per excel·lència. Al llarg de la seva història, l'estació ha tingut obres i millores de tota mena, tot i que darrerament han estat poques les inversions que s'hi han efectuat, cosa que ha provocat que les instal·lacions quedessin velles i obsoletes.

Força moviment

El moviment d'usuaris del tren no para de créixer. Actualment per aquesta estació hi passen més de 410.000 passatgers cada any que agafen els trens de Mitja Distància, abans anomenats Regionals; a més dels 1.100 usuaris anuals del tren "Costa Brava", únic convoi de Llarga Distància que s'atura a Caldes.
Per a Renfe aquest moviment genera uns ingressos de més de 730.000 ¤ anuals. L'increment anual mitjà tant de passatgers com d'ingressos es mou entre el 3 i el 4 per cent.
L'empresa Renfe ha ampliat des de primers d'any l'horari d'obertura d'atenció al públic. La guixeta, que abans tancava a les sis de la tarda, ara tanca a tres quarts de deu, cosa que ha suposat haver d'augmentar en un el nombre de treballadors de l'estació.
Les millores no s'acaben aquí ja que, com dèiem, es preveuen tres projectes diferents, l'execució dels quals pot coincidir en el temps. El primer és un projecte de remodelació integral de l'estació, el segon és una millora de les vies i andanes que afectarà el tram gironí de la línia i per últim un esperat aparcament definitiu al costat de l'estació.

Remodelació a fons

Segons José Luís de Frutos, cap d'explotació d'Adif de la zona de Girona, la remodelació és *"imprescindible i necessària per garantir que l'estació continuï essent un punt de concentració zonal de la línia, important tant pel desenvolupament econòmic i turístic de Caldes com pels pobles del voltant"*.
Aquesta obra, que ja està adjudicada, s'espera que comenci durant el 2008. S'hi invertiran 1'13 milions d'euros, afectarà tant la part exterior com interior de l'edifici, a excepció dels pisos de les plantes superiors, que es deixaran com fins ara.
El canvi a la planta baixa serà notable, es reformarà gairebé tot, excepte la zona del vestíbul on es deixaran intactes els elements decoratius existents. On hi ha la zona de personal al servei de l'estació i els lavabos vells s'hi construirà el que Adif anomena "Servei Integral": botiga, quiosc, cafeteria i venda de bitllets. I en el lloc de l'antic bar en desús hi trobarem els nous despatxos del Gabinet de Circulació i uns nous lavabos adaptats.
Per fora es preveu intervenir en les façanes, en les reixes i en les voreres adjacents, remodelar les cobertes i instal·lar unes noves marquesines. A darrera hora també s'hi ha afegit la construcció d'un pas subterrani de vianants entre andanes, una de les millores més demanades pels usuaris. Aquest projecte també inclou una millora de les instal·lacions d'aigua, electricitat, climatització, senyalització i prevenció d'incendis.

Vies noves i andanes més altes

Adif preveu que en els propers mesos es podran iniciar les obres de millora de les vies de bona part del tram gironí de la línia. Aquest altre projecte també inclou l'enlairament del nivell de tota l'allargada de les andanes. Actualment només hi ha 50 metres d'andana per sentit de circulació a 68 centímetres, alçada que permet un còmode accés als trens. Aquesta obra va ser finançada a mitges per l'ajuntament i l'empresa anys enrere.
També es preveu enderrocar el vell magatzem i moll de càrrega per tal de condicionar-los com a zona d'emmagatzematge de material per tot el tram, fins que acabi l'obra.
La millora de la pròpia via permetrà augmentar la velocitat dels trens fins els 160 Km/hora, i es podrà fer el trajecte entre Girona i Barcelona en només 45 minuts. Aquest temps de recorregut pot condicionar fins i tot la competitivitat del trajecte per la línia d'alta velocitat, ja que els trens AVRE (Alta Velocitat Regional) faran el mateix trajecte en 28 minuts. La continuïtat o l'augment de trens en el futur és una incògnita. Tot i això, de Frutos es mostra optimista i preveu una millora del servei direcció Barcelona i una probable creació d'unes Rodalies per a Girona. De dates previstes, però, no n'hi ha.

Aparcament en condicions

L'Ajuntament i Adif estan negociant la cessió d'un terreny de per part de l'empresa al municipi per tal d'habilitar-lo com a aparcament.
Es tracta d'un terreny de 1.900 metres quadrats i que està situat al costat nord de l'estació, darrera el restaurant i pròxim a l'avinguda de Catalunya. Segons Joan Colomer, alcalde de Caldes, "per l'any 2008 hi ha previst l'arranjament de l'avinguda Dr. Furest, que millorarà els accessos a l'estació, però al mateix temps farà desaparèixer part dels aparcaments actuals". Colomer creu que el nou aparcament permetrà *"solucionar aquesta situació i millorar l'accés a l'estació"*.

Vista de la façana per la part de la placeta

Algunes parts de l'estació estan deixades i requereixen reformes

El tren és el mitjà de transport de força caldencs i gent de rodalies

Els passatgers hi diuen la seva...

Eduard Borrell.
19 anys.
Torroella de Montgrí.
"Agafo el tren a Caldes de tant en tant. Van força puntuals, però sovint massa plens i hem d'anar drets. Falten més vagons"

José Bermúdez.
65 anys.
Caldes de Malavella.
"Pujo i baixo sovint de Barcelona. L'estació està força bé, si hi ha canvis que siguin per millorar"

Alicia Sánchez.
47 anys.
Sant Feliu de Guíxols.
"Falta transport públic que connecti l'estació amb Llagostera, Sant Feliu, Platja d'Aro,... Un bar dins l'estació també estaria bé"

Antonio Giovani Vieira Da Silva. 27 anys. Caldes de Malavella
"Cal una reforma en general, com han fet en altres estacions. Passen pocs trens i aniria bé tenir un bar aquí mentre un s'espera"

Manuela Romero.
43 anys.
Palamós.
"Vinc fins aquí quan vaig a Barcelona. Convindria un pas subterrani sota les vies, per seguretat. La puntualitat, darrerament, fatal"

Antònia Candelario.
43 anys.
Caldes de Malavella
"L'agafo per anar a Blanes. Seria bo tenir trens directes cap a la línia de la costa. Calen autobusos de l'estació a les urbanitzacions"

L'EMISSORA DE CALDES COMENÇA UNA
Nova etapa amb Caldes FM

Albert Torrent

Caldes FM, 107.9, l'emissora municipal de Caldes inicia aquest any una nova etapa que la vol consolidar com un mitjà de comunicació de referència en el nostre municipi. El primer canvi evident és el canvi de nom de l'Altell, 107.9FM a Caldes FM, 107.9. Un altre canvi, aquest més important, és que l'Ajuntament ha designat una persona per dirigir els nous passos. Es tracta d'en Mateu Ciurana, un periodista caldenc amb gran experiència en el món de la ràdio i que després d'estar-ne apartat durant 5 anys torna a les ones hertzianes amb, entre d'altres, el projecte caldenc.

En Mateu explica quin és l'objectiu principal de Caldes FM en aquesta nova etapa: *"volem oferir un mitjà de comunicació proper al costat de les entitats i de la gent del poble, que els faci companyia i que els informi. Però alhora també que ells mateixos hi col·laborin i siguin notícia"*. Seguint en aquesta línia, una fita que es proposa assolir és que en un termini de sis mesos els caldencs sintonitzin la ràdio i que l'escoltin a qualsevol hora del dia.

Per aconseguir tot això el director de Caldes FM es planteja uns punts a concretar a partir de terminis:
1) S'ha fixat una programació de 24 hores de música variada, dels últims 20-30 anys cap aquí, un tant per cent de la qual en català. Com a afegit, de 10 a 1 s'ofereix una selecció acurada de música de cantautors i de jazz.
2) En quant a continguts, en Mateu Ciurana vol implantar un projecte que qualifica de *"bastant innovador"* ja que la intenció és que tot el que passi a Caldes tingui ressò a l'emissora. Es contactarà amb les entitats i se les animarà perquè facin saber les activitats que fan no a partir de grans entrevistes ni notícies sinó a través de petites falques. També es té la idea que altres tipus de contingut es puguin emetre a través de *"pastilletes"* que es puguin emetre durant diferents dies de la setmana i a diferents hores. Això no va en detriment dels programes més convencionals que ja funcionen actualment o que poden sorgir properament a partir de les propostes dels col·laboradors. La idea és cobrir diversos àmbits com són la informació municipal i la dels diversos partits polítics però també espais d'història, de cultura... i, per últim els comerços i empreses, als quals s'oferirà franges de publicitat.
3) Per Setmana Santa es preveu augmentar la cobertura de l'emissora ja que es traslladarà l'antena de la posició actual, a la mateixa ràdio, al dipòsit de l'aigua.
4) Es farà un curs de ràdio els dijous a la nit amb la idea de formar radiofonistes i procurar que a partir d'aquí sorgeixin col·laboradors que s'animin a fer programes.

En Mateu Ciurana creu que l'emissora pot tenir audiència però sap que no farà la competència a programes d'àmbit nacional ja que *"estem en una altra lliga. Serà més aviat un mitjà de comunicació de proximitat i estarem contents si la gent ens escolta en diversos moments del dia"*. Explica que li fa *"molta il·lusió"* treballar per l'emissora del poble i es compromet a fer-nos saber a través de l'Aquae de les moltes novetats que ens oferirà Caldes FM, 107.9, a partir d'ara.

ELS PROGRAMES QUE ARA S'EMETEN

A part d'escoltar el fil musical de Caldes FM 107.9, podeu seguir els programes que s'emeten cada diumenge al voltant del migdia.
A les 11 del migdia: *Draps Nets*, programa conduït per Faluca Díaz
A les 12 del migdia: *L'Altell Sardanista*, conduït per en Josep Dalemus i en Josep Canaleta
A l'1 del migdia: *Càlida Caldes*, conduït per la Francesca Ros.

REIS

PATGES

1r MERCAT DE NADAL

El 15 de desembre passat es va celebrar el 1r Mercat de Nadal organitzat per l'Ajuntament. El matí va ser concorregut i els caldencs vam visitar els comerços que van portar la botiga al carrer, les parades d'artesans, solidàries, el mercat de joguina de la 2a mà i els menuts van gaudir dels tallers infantils de Nadal i Reis. A la tarda hi havia programats més actes com un espectacle infantil, altres tallers, un tast de vins i el Caga Tió organitzat per l'Associació de Comerços però la pluja va fer suspendre els actes. El Caga Tió es va traslladar al cap de setmana següent.

SANT SEBASTIÀ

El 26 de gener passat es va celebrar l'Aplec de Sant Sebastià amb els actes tradicionals: Missa, pica-pica, rés del rosari i sardanes

LA MARATÓ

El 13 de desembre, l'equip sanitari del dispensari va organitzar una xerrada per parlar sobre les malalties del cor. El cap de setmana següent es va fer el gruix d'actes amb exhibició de patinatge, espectacle infantil i quina entre altres.

TORNA EL TEATRE I *Els espectacles*

L'Ajuntament ha programat per l'hivern un seguit d'actes culturals (teatre, espectacles infantils, música...) dins del cicle Per un forat. Els espectacles que podeu veure encara són els espectacles familiars El Camí de Wasahali (24 de febrer) i Meravelles de l'Orient (30 de març). Entremig, Pep Sala ens oferirà un concert el 15 de març.
Per a més informació consulteu el BIM o el web http://www.caldesdemalavella.cat.

DONACIÓ *De sang*

El 19 de desembre es va fer una nova jornada de donació de sang en el Casino Municipal.

QUINA *Sanitària*

El 19 de desembre es va fer la tradicional quina sanitària en la qual, en lloc de jugar amb números els participants han de respondre preguntes relacionades amb la salut.

EXPOSICIÓ DE LA CALDENCA *Elisabet Serra i Casanovas*

Fins al 9 de març podeu veure l'exposició fotogràfica ***Retrats de la memòria***, que la caldenca Elisabet Serra i Casanovas mostra en el claustre de la Diputació de Girona (pujada de Sant Martí, 5). L'horari de l'exposició és de 10 del matí a 8 del vespre, tots els dies de la setmana. L'exposició s'inclou dins de la sèrie anomenada Joves Fotògrafs de les Comarques Gironines, organitzada per la Diputació. Es tracta d'un conjunt d'unes trenta-cinc fotografies que retraten l'àvia de l'artista i l'entorn en què ha viscut. Les imatges evoquen els records amb una gran força estètica i emocional.

Foto: Diputació de Girona

ACTES
A la Biblioteca

Repassem alguns dels actes que s'han fet a la biblioteca. El 9 de novembre, Narcís Julià va parlar sobre les dones i Egipte. El 14 de desembre la companyia AGT-El Galliner ens va oferir l'espectacle Contes de Dorothy Parker. L'11 de gener ens va visitar l'escriptor nordcatalà Daniel Bezsonoff per parlar-nos del llibre *Les amnèsies de Déu.*

Narcís Julià en plena explicació

Contes de Dorothy Parker

Daniel Bezsonoff

Podeu enviar-nos els vostres textos pel proper número de l'Aquae fins al 31 d'abril de 2008. Ho podeu fer a través de l'adreça de correu electrònic aquae@caldesdemalavella.cat. L'extensió dels textos no pot superar les 500 paraules i han d'estar signats pel seu autor. Us preguem que ens hi adjunteu els noms i cognoms, DNI, adreça i telèfon.

opinió

L'AMISTAT
Amb fidelitat

Parlem de l'amistat, de l'amistat sincera, la que no traeix, la que no es doblega, l'amistat que estima, que és la que hauríem de tenir com a norma obligada.

En l'amistat vertadera, hi ha una invariable reacció positiva. Quan premem la mà a un amic, en aquell moment, són com dos cossos amb una sola ment. Volem estar junts amb un sol objectiu: fruir de l'amistat, que és el sentiment més noble i humà.

La part negativa de l'amistat, és perdre un bon amic. Els vertaders amics, són com la salut, malauradament no coneixes el seu valor vertader fins que la perds.

Els amics fidels no es compten en gran nombre, escassegen com la fortuna. Recordo que el meu pare deia molt sovint: quan un es mor, si tens cinc amics vertaders, llavors és que has tingut una vida grandiosa, plena d'amor vital.

Quan parlem amb un grup d'amics, hi ha tres maneres de seguirnos la conversa, és a dir: tothom escolta i segueix vagament el què diem. Si hi ha alguns amics més propers, ells escolten tot el que diem. Els millors amics, escolten el que tu deixes de dir, sabent el què vols dir, valorant en positiu la intenció del què dius, perquè ells pensen com tu i sospesen el valor del consell que difons.

Una bona amistat és la que coneix la cançó que fa trontollar el teu cor. Ho dic ben clarament: el dia vint de gener, Sant Sebastià, per la ràdio ens van dedicar alguna sardana, també en correu normal, sardanes gravades en correu electrònic, per telèfon es deixaven sentir sardanes i felicitacions.., tot un cúmul de músiques que aconseguiren fer trontollar el meu cor. Aquests són els meus vertaders amics, els que em fan vibrar el meu cor, perquè saben el que m'agrada. Si mai no puc recordar aquestes vivències, segur que ells estaran al meu costat, recordantme la música i si molt convé també la lletra d'aquestes músiques.

Tots prenem diferents camins en la vida, no interessa a on anem, estem on estem, hi estem amb els records dels amics, ells són les eines que Déu fa servir per tenir cura de nosaltres. Si comparem la vida amb una gran amanida, els amics són com unes bones llesques de pernil, barrejades amb la sal, l'oli, vinagre i la verdura.

Hi havia dues famílies molt amigues que vivien en el nostre poble i per raons de feina obligada, una d'elles va marxar. En acomiadar-se, es varen dir: si mai us moriu vosaltres primer que nosaltres, en arribar allà dalt, demaneu que nosaltres també hi puguem pujar ja que no voldríem viure sense vosaltres i el pes dels records de tota la vida. Els altres contestaren: Si viviu 80 anys, nosaltres volem viure els 80, menys un dia, per no haver de patir ni un sol moment la vostra absència. Jo vaig quedar de pedra, sense ni una mica d'alè. Això ho recordo sempre amb devoció.

Sebastià López
sebastia@caldes.org
sebastia@caldesdemalavella.cat

entrevista

TONI COLLINS
"Som els amos de la nostra ment"

Crec que hi ha persones que tenen coses interessants a dir encara que no siguin conegudes. Moltes vegades en les persones anònimes hi trobem punts de vista tant o més interessants que en els personatges públics. Per això em vaig proposar de fer una entrevista a una persona del carrer, que no destaqui per premis ni per reconeixements socials. Em vaig plantejar com a repte parlar amb la Toni Collins, una dona que coneixia a través de segones persones i de la qual em van dir que tenia coses que valia la pena d'explicar. Sabia que era budista però poca cosa més. Haig de reconèixer que amb tant pocs referents anava una mica perdut i sense saber gaire cap a on enfocaria l'entrevista. Amb aquest repte, doncs, em vaig presentar a casa seva.

Un dels quadres fet per la Toni que té penjats a casa seva

La Toni i la seva parella, en Josep, em van rebre a l'entrada de casa seva, a Can Solà Gros. En Josep estava fent feina al jardí dissenyat a consciència fins a l'últim detall, amb multitud d'arbres i arbustos ben podats i disposats. Un treball fet amb cura i amor. El primer que em va sobtar però és l'abraçada i els petons que em van oferir. De vegades no parem atenció de com la manera de saludar-nos pot afectar les relacions personals. No us estranyi doncs que a partir d'ara un servidor us saludi amb una bona abraçada. La Toni em van convidar a entrar i em va oferir una beguda feta a base d'escorça d'una planta, molt bona, per cert. Com que li confesso que l'única referència que tinc d'ella és que és budista, m'explica com es va iniciar. Em deixa entreveure que en l'època en què va viure a Estats Units va tenir uns moments baixos tan anímicament com de salut. Vista com va anar l'entrevista vaig creure que no calia aprofundir-hi, tot i que van anar sortint cosetes com veurem al llarg d'aquestes pàgines.

La Toni reconeix que en el procés de realització personal ha estat sempre "rebel", que ha anat "a contracorrent" i que ha cremat moltes etapes. Explica que va estar durant un any en una secta, va contactar amb els mormons, amb els testimonis de Jehovà, amb els hare krishna. Ja fa 25 anys que va practicar l'apostasia (renúncia a la fe cristiana): *"Em sentia incòmode perquè oficialment era catòlica però en realitat no practicava i per això vaig voler deixar-ho no només mentalment sinó per escrit"*. Per tant, el camí cap a l'espiritualitat va ser llarg i fruit de les proves i d'experiències personals. Fa 17 o 18 anys va començar a fer meditació, li van recomanar alguns llibres sobre el budisme *"i em va interessar la seva filosofia perquè explicava coses que podia entendre. El budisme està centrat en créixer personalment i estimar i no t'atabala amb divinitats ni amb dogmes"*. Després de tant de temps buscant el camí, i als 73 anys, la Toni afirma satisfeta que ha trobat per fi el camí i que *"m'estan sortint arrels"*.

El pas definitiu cap al budisme el va fer de forma no premeditada. *"L'octubre de 2004 vaig viatjar a l'Índia amb un grup de 5 persones, algunes de les quals eren budistes. Una companya havia de lliurar el missatge d'un monjo de València a un altre monjo del territori de l'Índia conegut com a petita Lhasa, (el lloc on alguns tibetans viuen exil·lats a causa de la repressió xinesa des de la brutal invasió del Tibet, l'any 1959). La companya va demanar al monjo sense que jo ho sabés si em podia fer un ritual d'iniciació conegut com a "fer refugi". No m'ho havia plantejat però m'hi va avenir i vaig fer la cerimònia"*. M'explica que continuant en la "ruta del Buda" (així es diu un itinerari de l'Índia que segueix punts importants del budisme). Va tenir la sort de veure el Dalai Lama en una desfilada saludant a la munió de gent que va sortir al carrer a saludar-lo. Va ser doncs, una entrada al budisme ben emotiva.

Una de les coses bàsiques que la Toni creu que li ha aportat el budisme és viure el moment amb el màxim de plenitud: *"diuen que els dos dies de la setmana que sobren són l'ahir i el demà* i afegeix que *no he vingut al món per perdre el temps, vull viure el que faig en cada moment"*. Reflexiona a més que si comptem el temps que ens passem dormint, treballant i badant vivim molt poc de temps. L'hem d'aprofitar al màxim! Dóna també molta importància al fet d'equivocar-se: *"Cometre errors és la manera d'aprendre les coses i de procurar de no tornar a repetir-los. Cal ser conscients dels defectes treballar-los i mirar de no repetir-los perquè si no ho fem entrarem en un cercle viciós del qual ens costarà sortir"*.

El problema però, potser és que tot va tant ràpid en la nostra societat no donem prou temps al més important de la nostra vida, que som nosaltres mateixos. Segurament que si ens guardéssim 20 minuts cada dia per reflexionar sobre nosaltres sabríem sortir de la "dispersió" de què parla la Toni: *"estem molt dispersos i no sabem què volem. Hem d'aturar-nos i donar prioritat a les coses". Potser quan sabem què és realment el que volem llavors podem treballar per aconseguir-ho"*. I aquí hi ha un dels punts distintius del budisme respecte a d'altres religions: Si en d'altres religions el destí i el motor de l'Univers està marcat per la voluntat de Déu, el budisme té un punt de vista ben diferent segons explica la Toni: *jo no crec en Déu sinó en l'energia. Tot en el món és energia i tots ens movem en energia.* I com a complement d'aquest concepte també ens parla de la força de la voluntat i de la ment: *"Jo personalment quan vull una cosa em proposo d'aconseguir-la i m'ha anat bé. En el cas concret de les malalties, quan estic malalta, em proposo d'estar bé i em curo. A mi m'han pronosticat fibromiàlgia i un emfisema pulmonar"* (va estar 3 anys havent-se de connectar periòdicament a màquines arrel de problemes greus amb el tabac) *"però a través de la meditació els he fet fora. M'han desaparegut perquè no els necessito i no puc perdre el temps amb malalties"*. Al seu parer, no serveixen de res els planys: *"si estem predisposats a estar tristos acabarem estant tristos"* i en un sentit més ampli afegeix que *"tot és qüestió d'energies i tot està en la ment. Som els amos de la ment i la podem orientar cap allà on vulguem. Si volem aconseguir una cosa, l'hem de voler constantment"*.

També fa referència procurar no dependre massa de les emocions: *"No hem de patir per les coses que han passat o les que passaran perquè no serveix de res. Cal acceptar les coses tal i com ens vénen. Cal ser positiu i davant de les situacions de la vida, deixar que parli el cor"*. Ens posa com a exemple una experiència viscuda: *"fa no gaire anys vaig tenir cura de la mare, que estava malalta. Tot i el patiment, va ser per a mi un regal, vaig fer un treball interior oferint-li amor. Quan es va morir vaig sentir pau, no vaig plorar, ni em vaig angoixar. Vaig assumir que havia de marxar"*.

La Toni m'explica que amb el budisme ha sabut trobar el sentit a la vida: ajudar les persones. *"Jo tinc amor i compassió però si no puc practicar tot això no serveix per res"*. Un fet que la va ajudar molt va ser tot el temps en què va dedicar tenint cura de la seva mare. Ara, sovint dóna consells i ofereix orientació a persones que necessiten ajuda. Explica que la fa sentir bé i que, tot i que no ho fa per interessos, moltes vegades *"rebo molt més del que dono. És important donar sense esperar res a canvi"*, assegura.

Sorprèn la força, l'empenta i l'energia que la Toni desprèn i que encomana a la gent. Me'n vaig de casa de casa seva reflexionant sobre les idees que ha deixat anar. Quantes vegades hem sentit les expressions "aprofita el moment"? La Toni les aplica fins a l'extrem que no pensa en el futur i oblida el passat (m'ha dit que està cremant totes les fotos que té). I per altra banda, quantes vegades hem dit que "la fe mou muntanyes" o que "per aconseguir les coses primer hi has de creure"? Ella assegura que la força de voluntat l'ha dut a aconseguir tot allò que volia en la vida. Jo no sé si seré capaç d'aprofitar el moment ni de concentrar tota la meva energia interna a aconseguir el que vull perquè sovint perdo el temps en coses prescindibles i no tinc prou força com per creure que puc assolir tot el que em proposo. Ja ve just que sàpiga el que vull! Les paraules de la Toni són sàvies però costa tant de fer el que diu! De totes maneres, me'n vaig amb el propòsit de canviar.

Ens acomiadem (amb abraçada i petons inclosos, evidentment) i me'n vaig amb la sensació que m'han quedat moltes coses al tinter. Però també amb la idea d'haver escrit a la llibreta coses molt interessants. És clar, un projecte de vida com el que proposa la Toni no cap en tres pàgines (per cert, està preparant una biografia). De totes maneres, el més important per mi és la sensació que vaig tenir acabada l'entrevista de sortir havent après coses sobre la vida. I la possibilitat de traslladar aquestes idees a tots els caldencs. Espero que us sigui útil, si més no per reflexionar-hi una mica.

La Toni s'estima més que no surtin fotos seves perquè li recorden el passat i a ella, com ha dit abans, només li interessa el present. Per això vam triar d'il·lustrar l'entrevista amb dos quadres seus i amb la figura de Budai del Dalai Lama.

Albert Torrent

Vivències

CAN DALMAU
Tancat per jubilació

El 30 de novembre de 2007 va tancar un dels establiments més emblemàtics i antics de Caldes: Can Dalmau. Tant antics que ni els descendents no tenen clar l'any originari del negoci. La Rosa Sitjà i Esparreguera em mostra un document de l'Ajuntament de l'any 1892 en què constava l'aportació que Can Dalmau havia de fer a l'Ajuntament en concepte d'impostos. De totes maneres, els orígens es remunten alguns anys més enrera. La Rosa calcula que qui el va fundar devia ser el seu rebesavi, l'Esteve Sitjà i Dalmau, que va passar el negoci al seu fill, en Tomàs Sitjà i Dausà.

La Rosa Sitjà, en Jordi Dilmer, la Sussi Bartomeu i la Remei Esparraguera

En aquells temps, els primers anys del s.XX, el negoci consistia en una botiga - hostal on es feien menjars, segurament per passavolants. La Rosa comenta que una dona gran no fa pas gaire recorda com comprava all-i-oli a cinc cèntims la cullerada. Els productes en aquella època no eren gaire variats i eren de primera necessitat (oli, sabó, fideus, llegums, hortalisses, plàtans, raïm, licors...). Tot es venia a granel o amb garrafes (els plàstics són coses molt més recents) i també tenien sortida les espelmes i l'oli pels llums de carbur (l'electricitat encara havia d'arribar a molts llocs).

La Remei, la mare de la Rosa, recorda l'època de guerra i de postguerra en què els productes escassejaven i se servien targetes de racionament. A part, també arribaven alguns productes d'estraperlo. No va ser fins a l'any 1946 quan es va fer càrrec de la botiga ja que el marit, en Pere Sitjà i Puig, portava aigua a Girona per encàrrec amb carro i cavall. En aquella època es varen fer algunes reformes com posar mosaic, que va servir perquè la botiga estigués a l'alçada del carrer Santa Maria, muntar unes portes de vidre o instal·lar nous prestatges. Els productes que s'oferien eren conserves, pasta, arròs, sabó, pols de rentar plats, oli a granel. Tot encara servit amb ampolles de vidre o garrafes (líquids) o bé amb paperines d'estrassa. No es venien gaire capricis tot i que si que s'hi podia comprar galetes, codonyat, xocolata (tot es venia a trossos, a talls o per peces), llaminadures, pólvores per fer flams...

Foto de mitjan segle XX. La noia de l'esquerra és la Remei Esparraguera.

Avançaven els anys i la Rosa Sitjà ja ajudava la mare Remei fins que la filla va agafar les regnes del negoci. Amb el marit, en Jordi Dilmer, van comprar una furgoneta que ell feia servir per anar a comprar fruita fresca a Girona. Hi havia d'anar a la matinada perquè també va estar treballant de paleta i al Vichy Catalán. L'any 1973 van tirar la casa per terra. Les obres van començar el 16 de juliol i el novembre ja hi vivien. Durant aquests mesos van traslladar el negoci provisionalment molt a prop, al començament de la Rambla de Recolons a la casa coneguda com a "Can Maitenquis". L'any 1983 en Jordi va deixar la feina i es va dedicar exclusivament a la botiga, ajudant la Rosa i la Remei. Amb el pas dels anys s'hi van anar fent reformes, la més important de les quals va ser eixamplar la botiga a base d'eliminar la part d'habitatge que va passar al primer pis, que es va construir de nou. L'ampliació definitiva, tal com la coneixíem abans del tancament, va venir l'any 1997 quan van comprar un tros de 45m2 als veïns, els Guilayn. En dues èpoques i durant una bona colla d'anys, la Sussi Bartomeu els ha donat un cop de mà ja que la feina va anar creixent.

La valoració que fan la Rosa, en Jordi i la remei és molt positiva: "*Ens hi hem dedicat, la clientela és molt maca i ja ens troba a faltar. Nosaltres teníem un tracte molt directe a diferència de les grans superfícies i fins a l'últim dia van venir a comprar. A més, oferíem productes cuits fets a casa com mongetes i cigrons, que eren molt diferents que els de pot*", diu la Rosa. El dia de tancament va ser emotiu ja que "*la gent gran plorava i preguntava a on trobaria els productes*". Els clients van agrair el pica-pica i alguns deien de broma: "*fer pica-pica per captar clientela és una cosa però fer-ho per tancar això sí que s'agraeix!*". De fet, el pica-pica ja era tradició sempre que s'estrenava alguna ampliació de la botiga i van decidir de fer-lo també l'últim dia.

La Rosa explica que troben a faltar la relació personal amb la clientela: "*tota la vida que m'he fet amb tothom a través de la botiga i ara estic perdent una mica el contacte. Ara no ens assabentem de res!*" La conversa espontàniament gira cap a una discussió sobre qui s'havia mort ja que al matí havien sentit sonar campanes. Segurament que amb la botiga oberta ho haurien sabut de seguida!

Sobre el fet que els fills no hagin seguit el negoci, diuen que al començament els va saber greu però que ara ho prefereixen ja que, sobretot en els últims temps, "*el negoci era molt esclau*", diu en Jordi. "*La feina no es limitava amb els horaris d'obertura sinó que calia fer la neteja, comptabilitat, repostar el material... Teníem molta varietat de marques per un mateix producte i això ens obligava a tenir molt pocs exemplars de cada marca que havíem de reemplaçar molt sovint*".

Respecte als sentiments i les sensacions, la Rosa explica que quan ara va a comprar se sent com una forastera i que de vegades quan va a botigues i hi ha cua, té ganes d'ajudar els dependents. Explica algunes anècdotes divertides com quan algun cop, després que el botiguer passa els productes que ella ha comprat per la caixa registradora, enlloc de dir "*això és tot*" pregunta "*alguna cosa més?*", com si encara fos ella la dependenta.

La família Sitjà-Dilmer conserva un bon rebost que encara allarga de la botiga però segur que el que guardaran per sempre és el record de Can Dalmau, la botiga que ha format part de bona part de la seva vida. I als clients (o més ben dit exclients) a qui aprofiten aquest espai per donar les gràcies.

Albert Torrent

CARNESTOLTES 2008

Un cop més ha arribat el Carnestoltes. Els més atrevits i amb més ganes de gresca es van disfressar de barrufets, de Sanfermíns, d'esquiadors perduts, de pallassos... I els més vergonyosos, s'ho van quedar mirant tot rebent pluges de confetti. Durant la tarda hi va haver la concorreguda cercavila que va acabar amb ball al pavelló pels més menuts. I a mitjanit, la festa dels grans. Us convidem a viure (o reviure) alguns dels moments de la tarda de Carnestoltes.

CLUB EXCURSIONISTA CALDES

Tot i ser el primer Aquae d'aquest any i poder dedicar el nostre espai a fer recompte de totes les sortides de 2007, hem pensat que no, que per fer recordatori ja tenim la programació que rebem puntualment els socis i també el web que l'Ajuntament ens dedica generosament. A més, com que volem il·lustrar aquesta secció amb unes quantes fotos, ens queda poc marge per escriure que, a més, sempre costa. Així és que...

Les fotos: són les quanyadores del III Concurs de fotografia que el Club ha organitzat, de temàtica lliure, però relacionades, naturalment, amb les excursions que s'han anat fent. Els participants van ser pocs, les fotografies molt maques, i els premis senzills i molt repartits. Doncs això, bona pràctica per anar repetint i engrescar el personal, que de càmeres n'hi ha a dojo.

La primera excusió del 2008: la vam fer el 10 de gener a Riells del Montseny, que es troba al costat de Breda, poble de tututs i olles que deien abans i que ara en diuen Ventdelplà. Vam fer una passejada matinal des de l'ermita de Sant Martí de Riells a les Cascades; és una ruta molt agraïda per la frondositat de la vegetació i l'exuberància de l'aigua - per dir-ho així, exageradament, per ressaltar el contrast amb la sequera que patim - amb alguns gorgs i saltants que van agradar a tothom. Val la pena seguir el curs de la riera de Riells per visitar aquest indret del Parc Natural del Montseny, tan a prop de casa.

I per continuar, ja sabeu: ara mateix tenim a les portes, la sortida nocturna amb lluna plena, la botineteja, sempre necessària, etc. I, és clar, la programació del trimestre vinent i així anar fent camí, que d'això es tracta.

1r. premi, per a la família Sancho-Bermúdez

2n. premi, per a la família Pera-Aulet

3r premi, per a la família Bermúdez-Bartomeu

ASSOCIACIÓ DE TEATRE AMATEUR "TRASPUNT"

1958 - 2008 "50è Aniversari"

Del Traspunt, perquè celebra mig segle d'existència. Per tota la gent que l'ha integrat i n'ha format part, en qualsevol moment. D'un recordatori molt especial a les persones que no són amb nosaltres i que, amb il·lusió, dedicació i furt d'hores al temps lliure, van engegar aquesta història, amb l'únic objectiu de passar-ho bé i de no perdre l'humor, en anys tan rancis i complicats de viure. De gent que, a ritme de comèdia i bodevil, van fer del teatre la seva gran afecció, encomanant-nos tardes i nits inoblidables, divertides i farcides d'anècdotes.

La màquina es posava en marxa. La gent hi era i el temps es trobava. L'espai on assajar i representar les obres era, com que inexistent, secundari. Només calia un petit local on hi hagués una cabuda mínima per fer-ho. Al bar Joker, per exemple, s'hi havien fet un munt de lectures i assaigs. Actualment Caldes disposa de Teatre, però anys enrera, en motiu de la Festa Major, el grup sempre estrenava obra en aquell entranyable envelat de llauna, farcit de calor, guarniments i també algun desmai no tan assajat.

L'activitat del grup no s'ha reduït només a Caldes. En tots aquests anys, el Traspunt ha voltat bastant més que el 29 i ha fet "bolos" per infinitat de pobles de les comarques gironines. Seria de difícil recompte, tot plegat. Molta gent ha començat fent teatre al Traspunt. N'hi ha que ja no viuen a Caldes, però continuen en d'altres grups i formacions. D'aquest fet, pensem, tots plegats n'hem d'estar orgullosos.

No hi ha futur que es pugui preveure. Només podem assegurar que, els que tresquem encara per aquí, tenim moltes ganes de continuar. I, a més, hi ha gent nova que comença. Amb això, podem i volem tirar endavant.

El 2008 ve farcit de teatre. Amb el suport de la regidoria de Cultura, que té preparada una programació regular d'espectacles des de primers d'any, col·laborarem en la celebració a Caldes, a partir de mitjan mes de maig, del Visionat de Teatre de les comarques gironines, representarem l'obra del 50è aniversari de l'entitat el dimarts de la Festa Major i, a la tardor, donarem pas a una nova edició de la Mostra de Teatre Memorial Emili Bota.

Som-hi doncs! Que s'obri el teló!!!

CENTRE D'ESPLAI SANT ESTEVE

Sortida Nadal 2007

Els dies 21, 21 i 23 de desembre, el Centre d'Esplai hem fet una sortida amb els grans. Ens n'hem anat a La Cot (Sta. Pau). Ha plogut tots els dies , però això a nosaltres no ens priva de passar-nos-ho bé. Vam arribar el divendres a la tarda i un cop va està tot posat el seu lloc, motxilles, material, i el menjar (molt important!), ens vam posar a decorar la casa...

Entre tots, nens i monitors, ho hem fet tot, uns fèiem l'esmorzar, els altres el dinar i, esclar, també rentar plats. Cadascun de nosaltres hem tingut el nostre amic invisible, que ha fet que aquests dies fossin encara més especials. Han estat tres dies aprofitats al màxim possible, hem fet jocs, debats, de tot una mica.

Un any més ha arribat Carnestoltes, i com no podia ser diferent el Centre D'esplai St. Esteve ens hem disfressat, aquest any d'esquiadors, per si algú encara no se n'ha adonat veient les fotos de Carnestoltes de la revista.
Com ja us vàrem explicar, estem preparant el nostre 25è aniversari. Sembla impossible però ja en tenim 25! un aniversari que voldríem gaudir amb tots vosaltres... serà el cap de setmana del 26 i 27 d'abril. El dissabte 26 al vespre hi haurà l'actuació del grup "Toc de xarel·lo". Us convidem a venir a ballar i cantar amb tots nosaltres. El diumenge hi haurà una cercavila de gegants pels carrers del poble i per descomptat comptem amb la vostre participació. Fins aviat!!

Aprofitem aquestes quatre ratlles per desitjar-vos un feliç any nou a tots!!!

IKALD

YAEZAKURA AKI NO MOMIJI YA IKA NARAMU

"Les flors del cirerer i les fulles roges de la tardor ¿en què s'assemblen?"
Minamoto No Arihito

Al Japó, cada primavera va arribant escalonada la floració dels arbres però dins de la cultura japonesa el cirerer és el rei. La cultura japonesa està molt influïda per les estacions. Cada canvi té una estètica, una sensibilitat diferent, les maneres de viure són en relació a les estacions: primavera: cireres, azalees; estiu, iris, lotus; tardor, arç (colors verd, groc i vermell) i crisantems; hivern, fruits vermells, branques de prunera florida i camèlia.

Planten cirerers a tot arreu de les ciutats i la florida és un esdeveniment nacional que es fa conèixer a tots els mitjans de comunicació que indiquen els llocs on es pot anar a contemplar la bellesa dels cirerers florits.

L'Associació Ikald us informa que s'ha fet el curset de ceràmica els alumnes del qual han fet treballs molt bonics i artístics. També el bonsai té molta concurrència de persones interessades a saber com cultivar aquestes miniatures de la natura. Aquest any han estat tantes les persones que al local quedaven ben estrets. I continua el curset d'Ikebana. Si algú hi està interessat, sapigueu que encara hi sou a temps. A l'exposició que fem cada any durant la Setmana Santa al Casino Municipal, podreu admirar tots els treballs que s'han fet. Un xic passat de data, l'Associació Ikald us desitja un venturós 2008!

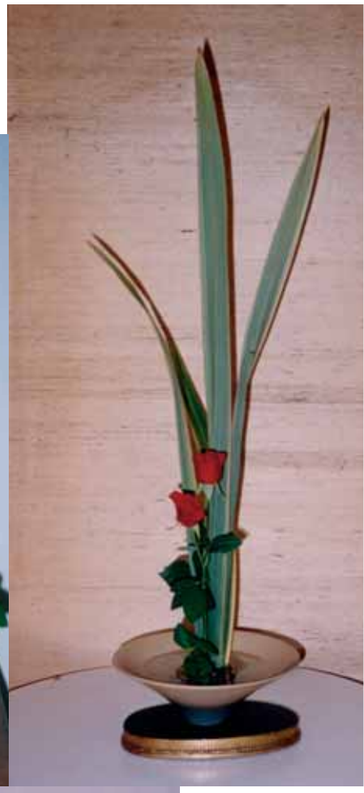

ASSOCIACIÓ CATALANA D'AMICS DEL POBLE SAHRAUÍ

L'Associació Catalana d'Amics del Poble Sahrauí (ACAPS) i l'Ajuntament de Caldes organitza la 14a CARAVANA SOLIDÀRIA AMB EL SÀHARA, amb el suport i col·laboració de tots els centres educatius de la vila. Aquest és un projecte solidari que té com a objectiu bàsic fer una campanya participativa, dirigida a tots el ciutadans i ciutadanes de Catalunya.

En primer terme, fer una recollida popular de sabó, gel i xampú, imprescindibles per tal de millorar la situació higiènica als campaments de refugiats del Sàhara i fer-los-hi arribar.

En segon terme, donar a conèixer la situació dels 165.000 refugiats sahrauís als Campaments d'Algèria, a prop de les fronteres amb el Sàhara, on viuen des de fa més de 30 anys, esperant poder tornar al seu país, d'on van haver de fugir, abandonats per Espanya i envaïts i perseguits per l'exèrcit del Marroc.

Hi haurà punts de recollida dels productes higiènics al CEIP Sant Esteve, CEIP Benaula, Llar d'Infants Ninots, Institut i a la Biblioteca fins al 29 de febrer.

El diumenge dia 2 de març es clourà la campanya amb la celebració de diferents actes de sensibilització, d'informació, lúdics i festius. El matí, a la plaça de l'Església, hi haurà un punt de recollida de productes higiènics i venda d'artesania dels Campaments de Refugiats. A la tarda, al Teatre - Cinema Municipal, a 2/4 de 6 de la tarda, s'hi celebrarà un espectacle infantil de titelles "Hansel i Gretel: La caseta de xocolata", a càrrec de Titelles Vergés".

A la finalització de l'espectacle es repartirà xocolata i coca a tothom. El preu de l'entrada serà sabó, gel i xampú que es destinaran a la campanya d'aquests productes per als refugiats del campaments del Sàhara

ASSOCIACIÓ DE COMERCIANTS DE CALDES

La Primera Mostra Gastronòmica celebrada durant la Festa Major

El 4 d'octubre de 2004 va ser creada l'Associació de Comerç i Serveis de Caldes de Malavella. Els objectius de l'Associació són la representació, defensa i promoció dels interessos econòmics, socials, laborals, professionals i culturals dels seus afiliats; el foment de la solidaritat dels associats afiliats promocionant i creant serveis comuns; la dinamització comercial del poble i la millora constant de la informació i formació dels associats.

És important mencionar que són més de tres anys dinamitzant el comerç a Caldes i dia a dia treballem per a la millora de la competitivitat de les nostres empreses, gracies a la unió conjunta d'esforços d'empreses de Caldes i de tota la comarca de la Selva a través de la Federació de la Selva a la qual estem associats. Hem rebut també el suport del Departament de Comerç i Turisme de la Generalitat de Catalunya i la col·laboració de l'Ajuntament de Caldes de Malavella.

L'Associació de Comerç i Serveis de Caldes de Malavella agrupa 45 empreses de la nostra localitat que pertanyen al sector del comerç i serveis. Gràcies a la unió d'aquestes empreses, a través de l'Associació hem aconseguit subvencions per a la dinamització comercial de Caldes que abans no rebien per part de la Generalitat ja que no hi estaven associades.

L'Associació de Comerç de Caldes cada any ha fet diverses activitats, en aquest article ressaltem les que hem realitzat l'any 2007:

- La primera mostra gastronòmica per la festa major amb la col·laboració dels joves intrèpids, l'Ajuntament i de quinze empreses de Caldes. Diverses empreses també han aconseguit subvencions per fer reformes, millores dels seus negocis i per a fer webs i així promocionar els seus negocis per Internet.
- Participar a la Fira de l'aigua amb el segon concurs de bevedors d'aigua de Caldes i organitzar i servir els tastets de fira.
- Concurs de dibuix pel calendari amb la col·laboració dels mestres i els alumnes de les tres escoles.
- Hem participat en el primer mercat de Nadal amb el tradicional caga tió.
- Som socis fundadors de la Federació de Comerç de la Selva que té més de sis-cents comerços de la comarca adherits.
- Formem part de PIMEC Girona per tal de potenciar l'activitat comercial a la zona i gaudir de tots els avantatges que PIME proporciona a través de les seves negociacions amb les grans empreses (telefònica, benzineres, etc...), a més de l'assessorament que qualsevol empresa pugui necessitar.
- Hem presentat una targeta de crèdit i fidelització pròpia, creada amb la col·laboració de "la Caixa" amb avantatges per a les empreses, els clients i totalment gratuïta independentment de quina sigui l'entitat bancària que es tingui habitualment. Es podran beneficiar de descomptes, promocions i regals (hotel + entrada a Port Aventura, marcs de fotos, alarmes i estacions meteorològiques, i molts més avantatges que donarà aquesta targeta)

Recomanem a tothom, que per a estar més informat, visiti el nostra lloc web reformat recentment també gràcies a una subvenció de la Generalitat de Catalunya: www.caldescomercial.com

Associació de Comerç i Serveis de Caldes de Malavella.

UNIÓ ESPORTIVA CALDES

Quan llegiu aquestes ratlles la competició de futbol ja haurà passat la ratlla de la meitat de la temporada. Després del parèntesi de les festes de Nadal, que la UE Caldes aprofitem per celebrar la Quina (aprofitem per agrair la col·laboració que any rera anys ens donen una cinquantena d'establiments de la població), a mitjan gener, en acabar la primera volta del campionat podem fer un balanç del que han estat aquests mesos de competició, i com ja és norma en el nostre Club, amb resultats de tota mena.

Els més petits, prebenjamins, bona nota, acaben la primera fase com a primers del seu grup, havent guanyat tres partits i perdut un. La segona fase segurament serà força més dura.

Els benjamins B, per contra, en un grup massa fort per ells, varen comptar els seus partits per derrotes. Des de la Junta els encoratgem a fer una bona segona fase, on, de ben segur es trobaran equips molt més similars a ells.

Els benjamins A, acaben també una bona primera fase, guanyant 4 partits i perdent els dos jugats contra el CE Anglès, que enguany ha muntat un equip molt potent. La qualitat dels jugadors ens fa pensar que també disputaran una bona segons fase.

Equip benjamí A

Equip benjamí B

Equip prebenjamí

Equip de l'escoleta

Abans de passar al futbol 11 recordem la tasca que es fa des de l'escoleta: en no competir fins a finals de temporada queden una mica amagats, però tenen la gran virtut d'entrenar sense descans esperant poder competir en properes temporades.

Alevins i infantils: papers dignes en les seves respectives. Els primers marxen vuitens amb sis partits guanyats per set de perduts, mentre els infantils han pujat fins a la sisena posició amb vuit de guanyats, un d'empatat i sis de perduts. Esperem, almenys, mantenir aquesta tònica fins a final de temporada... tampoc no ens queixarem si els resultats de la segona volta milloren els de la primera.

I finalment, el primer equip de l'entitat, que enguany s'ha proclamat campió d'hivern del seu grup de Segona Territorial: 41 punts, fruit de 13 victòries, dos empats i dues derrotes els han portat a aquesta posició de privilegi, que desitgem mantinguin fins a finals de maig. L'ascens a Primera Territorial ja fa massa temporades que s'escapa per poc i la UE es mereix pujar de categoria.

ESPLAI FUNDACIÓ "LA CAIXA"

Les conferències del nostre esplai:
El descobridor d'Amèrica era català?

El dia 17 de gener, el nostre Esplai, va organitzar una conferència sobre aquest tema perquè ens va semblar molt interessant poder esbrinar, a criteri de cadascun, "part" del que havien capgirat, en la nostra Història, els historiadors de torn, per arribar a la conclusió, segons les documentacions presentades per els conferenciants, Lluís Corredor, antic farmacèutic de Sils, ara jubilat, i Lleonard García, de Girona, ambdós, estudiosos de la vida i orígens de Cristòfor Colom.

La història presenta multituds d'enigmes. Però cap enigma tant apassionant com el del descobridor d'Amèrica, del que, per no saber, no sabem ni el seu nom autèntic, ni el lloc del seu naixement, ni el nivell d'estudis, ni si era noble o plebeu, ni d'on va sortir la expedició per a la descoberta. Un enigma que, evidentment, ell va fomentar en vida, fins i tot davant dels seus fills. I si afegim que, amb tota probabilitat era català, ja tenim tots els ingredients per despertar l'interès de la persona més indiferent davant aquest tema.

Seguint pas a pas la interessant descoberta de dades, moltes d'elles visionades amb un DVD, un document diria jo, fet i comprovat per un historiador anglès. Com podeu veure, sent anglès n'és ben imparcial, absent de qualsevol inclinació de cap nacionalitat de les que s'han esmentat com a possible candidat.

Aquesta conferència constava dels següents temes a exposar:

-Perfil del personatge
  -Lloc de naixement: Tarroja de Segarra?
  -L'enigmàtica firma de Colom
  -El perquè dels privilegis concedits pel rei
  -Lloc de sortida: Palos o bé Pals?
  -El perquè de l'enigma
  -Visionat del documental Enigmes del a història, del canal Discovery, Sobre Colom

Amb un temps rècord de 75 minuts, aquests dos entusiastes, seguidors de la Història, ens varen presentar i exposar clarament, a criteri nostre, el fet d'engany dels historiadors de l'època i encara dels d'ara, ja que ningú es posa a fer cap seguiment, per esbrinar la veritat sobre els documents dipositats en els dispersos museus i biblioteques o els llocs on estan dipositats llibres i documents estatals. Quedes convençut que es van falsificar documents, amb la consegüent pèrdua d'altres, que representa la veritat de tot aquest fet, passats més de cinc-cents anys. La pregunta queda sospesa enlaire:
Cristòfor Colom, era català?

Sebastià López Sots-president

CAL

L'11 de gener passat el Club de Lectura de la Biblioteca de Caldes va convidar l'escriptor nordcatalà Joan Daniel Bezsonoff per parlar del seu llibre, Les amnèsies de Déu. La xerrada va ser interessant però a mi em va fer reflexionar una de les coses que va dir l'autor. Inevitablement, va sortir la qüestió de la llengua i va explicar com a la Catalunya Nord, fa uns 50 anys era força comú l'ús del català i que el percentatge ha anat baixant en qüestió de poques dècades. Curiosament, el català hi havia sobreviscut amb èxit en l'època de repressió formal, des de 1659 però ha tingut recentment una greu reculada.

Això em va fer pensar en la situació de la nostra llengua a la Catalunya sud, el lloc on tenim la impressió que el català està en millor situació. Alguns tenen la sensació que el català té el futur força garantit però, podria passar el que ha passat a la Catalunya Nord o a l'Alguer o el que està passant al País Valencià, a les Illes Balears o a Andorra?

La nostra llengua ha estat perseguida i menyspreada al llarg dels últims segles per totes bandes, des d'Itàlia, des de França i des d'Espanya i continua sent perseguida actualment en diferents graus. A la Catalunya Nord no és llengua oficial i no es pot ni estudiar a les escoles públiques. Veiem doncs la realitat de l'estat jacobí francès que ha pràcticament exterminat les llengües que es parlaven en el seu territori (català, occità, bretó...)
Les coses no són gaire millors a la resta dels Països Catalans. A Andorra, tot i ser-hi llengua oficial, el fet de ser un país petit i l'arribada d'estrangers ha posat en perill la llengua pròpia. A les Illes Balears, País Valencià i Catalunya hem rebut i estem rebent la ignorància i menyspreu de les dretes i de les esquerres espanyoles cap al nostre idioma. El català no és oficial a Espanya i el govern espanyol només legisla obligant l'ús del castellà en multitud d'aspectes. No havíem quedat que érem un estat plurinacional? Llavors perquè només es protegeix una llengua?

D'aquesta manera ens trobem que no podem fer servir el català en el Congrés de Diputats, no ens podem adreçar en català a les institucions públiques espanyoles, usar la nostra llengua en un judici és qüestió heroica i veure les televisions públiques espanyoles (que paguem tots) en el nostre idioma és una utopia. El govern espanyol no mou ni un dit pel català, una llengua que, segons ells, és tant espanyola com el castellà. Llavors perquè no la protegeix igual que com ho fa amb el castellà?

Cal també ser autocrític i reflexionar què estam fent nosaltres mateixos. Els governs valencià, balear han estat en els últims temps contraris a la llengua i el català ha estat passiu o ha tirat endavant tímides polítiques de normalització lingüística.

És molt decebedor veure com entitats com la CAL, la Plataforma per la Llengua i molts ciutadans anònims hem d'estar encara ara lluitant pels drets del català davant de la passivitat o fredor dels nostres representants. Encara doncs som la societat civil la que tenim un paper clau en la supervivència de la nostra llengua. Per això hem de procurar de parlar-la sempre que puguem i hem d'exigir-ne l'ús a casa nostra. I hem de pressionar els partits polítics perquè, a diferència d'ara, la defensin desacomplexadament. Si ens encantem ens podem trobar com en el cas nordcatalà i que, en qüestió de poques generacions, la nostra llengua sigui un record del passat oblidat.

Decideixo decidir!

La CAL està adherida a la Plataforma pel dret de decidir i per tant participem en la campanya Decideixo Decidir! Us fem saber que el proper 9 de març, coincidint amb les eleccions espanyoles, muntarem una paradeta de recollida d'adhesions a la campanya. L'objectiu és recollir el màxim de signatures per fer arribar als diferents parlaments dels Països Catalans perquè demanin al Congrés dels Diputats la transferència de la competència plena per a la convocatòria de referèndums en els seus respectius territoris. L'explicació és ben lògica: creiem que el poble català ha de decidir democràticament sobre tots els afers que li siguin propis i no com passa ara. Podeu ampliar-ne informació en la següent adreça: http://www.decideixodecidir.cat/. Esperem el vostre suport i col·laboració!

Albert Torrent, president de la CAL-Caldes
(http://www.cal.cat/caldes / caldes@cal.cat)

ASSOCIACIÓ ATLÈTICA

Un any més, amb l'arribada de l'hivern s'ha celebrat a Caldes el Cross que organitza el Consell Comarcal de la Selva, amb la col·laboració de l'Associació Atlètica i l'Ajuntament. El gran nombre de participants en edat escolar és a causa de la participació dels alumnes que fan l'activitat d'iniciació a l'esport en horari extraescolar. Aquell dia van demostrar que són uns grans esportistes. La propera activitat que organitzarem serà la Milla urbana, a la qual esteu tots convidats.

Aquells que estigueu interessats a formar part de l'associació i col·laborar en els diferents esdeveniments esportius que organitzem al llarg de l'any podeu contactar amb nosaltres.

Algunes menudes de Caldes...

...i alguns menuts de Caldes

Ambient atlètic

En plena cursa

AAVV DE FRANCIAC

Enderrocament

Eren 1/4 de 8 del matí del dimecres 23 de gener. Estàvem esperant “el bus d'en Mas” direcció Girona.
Encara no clarejava però tot i la foscor, alguna cosa al nostre voltant era diferent. Instintivament, la meva filla i jo, vam girar el cap a dreta i a esquerra, aquells dos edificis que ens eren tan familiars, i que als últims 40 anys havien format part d'aquell entorn, no eren més que un munt de runa. El nostre pensament volà d'immediat cap “a la casa de la dona d'en Verdaguer” tal com ell l'anomena. Què haurà sentit un dels fundadors dels Tapiots, que a principis dels anys 60 i per motius professionals, començaren a construir un garatge per fer el canvi de maletes dels autobusos, i posteriorment, aixecaran un parador (al que anomenaren: Hotel Catalunya) per donar servei i allotjament als seus clients? Què sentirà la Dolors Vendrell veien l'enderroc i sabent que la pròxima és la casa en que ella i la seva família han viscut els seus darrers 25 anys?

Les persones acostumem a dir que les cases són quatre parets, però també es veritat que diem: ai si les parets parlessin! Què volem dir amb això? Doncs, que els humans som cerebrals, però també emocionals. Riem, plorem, ens divertim, ens comuniquem... i tot això dins la intimitat de casa nostre, amb la nostre parella, amb els nostres fills, amb els pares, amb els bons amics... per tant: Només son quatre parets? Tornar a començar en un lloc diferent, costa, no te perquè ser dolent, però la melangia forma part del ésser humà, és inevitable.

Aquest escrit, pretén ser una petita mostra d'efecte i solidaritat envers totes aquelles persones que com en Verdaguer i la seva família han de canviar de residència. Ara em ve a la memòria l'enderroc de Can Geli amb la conseguent marxa de l'Àlex i la Victòria, i per tanta altre gent afectada per una mateixa causa: la millora en les vies de comunicació.

P.D: Abans de redactar aquest escrit, vaig voler comptar amb el consentiment d'en Pepito Verdaguer, i quan li vaig preguntar què en pensava ell, em va dir que escrivís amb lletra majúscula: RES NO DURA SEMPRE!

XARXA DE DONES

El dia 15 de desembre passat vaig ser convidada per La Xarxa de Dones de Caldes a fer una xerrada sobre l'autoestima. A l'hora d'elaborar el contingut de la xerrada se'm van plantejar diferents dubtes. El primer, a qui havia d'anar dirigida. L'autoestima és un concepte que evidentment afecta totes les persones malgrat que la majoria dels assistentes tal com era previsible foren dones. En termes generals no pensava en ningú en particular sinó en qualsevol home o dona a qui li digués alguna cosa la paraula autoestima. No precisament a persones amb problemes d'autoestima ja que una xerrada no té per objectiu solucionar patologies.

Finalment vaig aprofitar el meu temps plantejant l'autoestima d'una manera integral i com a una part intrínseca de la nostra pròpia persona. L'objectiu del taller era reflexionar tots plegats sobre aquest tema. No pretenia fer una xerrada magistral sobre el tema de l'autoestima, perquè la informació es pot trobar en qualsevol llibre o pàgina d'internet... I a més, perquè, la veritat és que m'avorreix bastant fer una simple exposició teòrica...

La idea era plantejar una sèrie d'aspectes sobre nosaltres mateixos, sobre els nostre propi coneixement que ens permeti fer una valoració i si cal aprendre a fer petits canvis...Sempre amb l'objectiu final d'estar bé amb nosaltres mateixos. Perquè, al cap i a la fi és amb qui hem de conviure sempre i per sempre. Ens preocupem i ens esforcem en estar bé a la feina, amb la parella, amb els fills, amb els amics i sovint ens oblidem de nosaltres mateixos i la realitat és que si no estem bé nosaltres, difícilment ho podrem estar amb els altres.

Vaig voler, a més, encoratjar als assistents perquè s'atreveixin a canviar les coses que no els agraden d'ells mateixos. Per això vaig llegir un conte que es diu l'”Elefant encadenat” i que en resum diu que vivim pensant que no podem fer pilons de coses només perquè una vegada quan érem petits (o no tant) ho vam intentar i no ho vam aconseguir.

Fem, llavors, el mateix que l'elefant. Gravem a la nostra memòria el missatge no puc i no podré. Hem crescut portant aquest missatge que ens varem imposar a nosaltres mateixos i per això no hem tornat a intentar alliberar-nos de l'estaca. Vivim condicionats per un record que ja no és. La única manera de saber si podem aconseguir-ho és intentar-ho de nou posant-hi el cor.

També és important tenir en compte que com més convençuts estem que podem aconseguir els nostres propòsits, més augmenten les nostres probabilitats de fer-los realitat. El fet de creure en un mateix així com creure amb els altres potencia els aspectes positius de cadascú i sempre és més fàcil aconseguir els objectius a través dels aspectes que juguen a favor.

Si nosaltres tractem bé els altres fem que els altres puguin treure tot allò bo que tenen però, més important encara és fer-ho cap a nosaltres: tractant-nos bé, traurem tot lo bo que portem. Ens hem d'esculpir, modelar de la manera que volem ser, perquè així serà com ens donarem als altres i com el altres es relacionaran amb nosaltres.

Seguidament vaig proposar uns quants consells per a millorar la nostra autoestima, tals com:

· Dóna't premis.
· Valora els teus esforços
· No busquis sempre l'aprovació dels altres.
· Aprèn dels teus errors.
· Dóna't permís per gaudir de les coses.
· Creu-te que tens uns drets personals
· El pitjor dels mals és creure que els mals no tenen remei
· Canvia els pensaments negatius per pensaments positius.
· Acostuma't a elogiar les accions ben fetes.
· Entrena't per acceptar els elogis.
· Aprèn a treure profit de les decepcions. D'allò que has perdut, no en perdis la lliçó
· En les relacions amb les persones busca sempre el ++

Per acabar vàrem gaudir d'una manifestació d'en Carles Chaplin anomenat “Quan vaig estimar de veritat” que va concloure la sessió amb un llarg silenci...

“No hem de tenir por de confrontar-nos... fins i tot els planetes xoquen... i del caos en surten les estrelles” Charles Chaplin

Dedica't temps, inverteix en la teva persona, mima't, estima't. Ets l'única persona que viuràs amb tu la resta de la teva vida.

Anna Guitart

COLLA GEGANTERA

Preparem la nova temporada 2008

Cercavila de Nadales

Capgrossos al JAN

El diumenge 23 de desembre, la Colla Gegantera de Caldes vam celebrar les festes nadalenques amb el tradicional Brindis de Nadal. Ens vam reunir tots al Casino on vam poder veure un reportatge fotogràfic de totes les sortides del 2007, vam aprofitar la instal·lació per veure el partit del Barça -Madrid i vam prendre un petit i boníssim refrigeri. Per primer any vam jugar al QUI ÉS QUI?. El joc consistia en que tothom portava una foto de la seva infantesa i els altres l'havíem de reconèixer. N'hi ha que no van poder amagar qui eren o de qui eren fills i d'altres encara no els hem descobert. Va ser d'allò més divertit. I per acabar, el brindis amb els millors i gegants desitjos per al 2008.

El dissabte 29 de desembre vam fer la Cercavila Nadalenca, recorrent els carrers de Caldes tot cantant les tradicionals nadales acompanyats amb la música dels Grallers Escaldats.

Comencem la temporada amb la participació a la Rua de Carnestoltes que se celebra a Caldes el dissabte 9 de febrer. Esperem que us ho passeu tant bé com nosaltres.

Aquest any 2008 participarem en unes quinze sortides, sense comptar les que fem a Caldes. Pels nostres seguidors que ens acompanyen arreu de Catalunya, ens podreu veure el 19 i 20 d'abril, a la Trobada Nacional de Capgrossos a Alcarràs, el 10 de maig a Llagostera, a Cassà de la Selva, el 17 de maig a Cornellà de Llobregat, el 24 i 25 de maig a la Ciutat Gegantera a Sant Vicenç dels Horts a la Festa Major de Caldes, evidentment, i el 4 i 5 d'octubre a la Vila Gegantera a Puigcerdà.

Volem aprofitar aquest espai per dedicar uns versos de Miquel Martí i Pol a un home que s'estimava molt els nostres Gegants. En el teu record, Gerard.

CALLADAMENT
Des d'aquesta aspra solitud et penso.
Ja no hi seràs mai més quan treguin fulles
els pollancs que miràvem en silenci
des del portal de casa.
Tantes coses
se m'han perdut amb tu que em resta a penes
l'espai de mi mateix per recordar-te.
Però la vida, poderosa, esclata
fins i tot en un àmbit tan estricte.
Tu ja no hi ets i els pollancs han tret fulles,
el verd proclama vida i esperança
i jo visc, i és vivint que puc pensar-te
i fer-te créixer amb mi fins que el silenci
m'engoleixi com t'ha engolit per sempre.

www.caldesdemalavella.cat/gegants

CLUB PATÍ CALDES

Stick content... d'haver participat en el cap de setmana solidari del CPC

El cap de setmana del 15 i 16 de desembre el Club Patí Caldes va organitzar el Primer cap de setmana solidari sobre rodes.

El dissabte, uns 50 pares i nens de la secció d'hoquei patins va fer una sortida amb autocar a Vilanova i la Geltrú, seu de la Festa-Torneig Joan Petit 2007, que adreçada a nens i nenes de 3 a 6 anys per fer l'homenatge a aquells nens i nenes que lluiten, com ho va fer en Joan Petit, contra un rival tan difícil com és el càncer infantil.
Si tot va anar sobre rodes va ser gràcies al nostre coordinador, en Xevi Vehí, a la presència (i paciència) dels nostres entrenadors, en David i en Pepe, que ens hi van acompanyar i també als autocars Plena-Costa i especialment al seu conductor, en Sebas, pare d'en Pau Delgado.

El diumenge 16, per tercer any consecutiu, vam participar activament amb la Marató de TV3, amb el Tercer festival de patinatge artístic i la presentació dels equips d'hoquei patins del Club Patí Caldes. Vam poder veure cinc balls individuals d'algunes patinadores del Club Patí Caldes i la presència de Kevin Bordas, del Club Patí Palafrugell, va acabar d'arrodonir la diada. Per recaptar diners per aquest motiu es van preparar dues magnífiques paneres. Aprofitem aquestes ratlles per agrair a tots els patrocinadors la seva col·laboració. La recollida va ser de 685 euros que es van ingressar al compte de la Marató.

En aquests dos últims mesos, hem participat en els Festivals de Patinatge de Palamós, de Cornellà del Terri, de Serinyà, de Girona i de Salt.

Els equips d'hoquei estant passant l'Equador de la lliga amb molt bons resultats i encarem el nou any amb nous projectes i sobretot, amb la il·lusió que cada dia comencen nens i nenes a la nostra Escola de Patí. Us animen que porteu els vostres fills o filles perquè en facin la prova i si els agrada ja els podeu apuntar. El Club us facilita el material necessari i comptem amb un entrenador i tres monitores que vetllaran pel seu benestar mentre gaudeixen fent aquesta activitat. Recordeu que els grups d'escola de patí estan oberts a tots els nens i nenes que vulguin aprendre a patinar. Hi ha un grup els dilluns de 5 a 2/4 de 7 al CEIP Sant Esteve i un altre els dimecres de _ de 5 a _ de 7 al pavelló polivalent. Pels pares que ho desitgin els monitors els recolliran els nens a l'escola.
Hem estrenat equipament (xandalls i bosses amb rodes) subvencionats pel Club, per tal que tots els nens i nenes del nostre club en puguin gaudir i donar la imatge que estem, dia a dia, cultivant.

Per veure'n més i seguir-nos de prop: www.clubpaticaldes.org

PARRÒQUIA

Enguany la Quaresma ha començat força aviat, el 6 de febrer. La Quaresma convida, als qui ens volen emmirallar en Jesucrist, a intensificar la pregària, a dejunar de coses superficials i a estimar, compartint el què som i tenim allà on ens movem o bé hi veiem una necessitat.

Una paraula que ressona sovint aquest dies en les nostres celebracions litúrgiques, que engloba d'alguna manera aquelles accions, és la conversió. La veritable conversió comporta un canvi radical de la persona, en la seva manera de ser, pensar i obrar. Però ens costa tant canviar... De fet, al nostre voltant tot canvia a ritme trepidant: la mainada, els adolescents i els joves creixen i canvien d'aspecte; els cotxes, les modes, els mitjans de transport i de comunicació, els aparells informàtics, els costums de les llars, la decoració, els polítics... les generacions més adultes són les que han vist més canvis en tots els aspectes. Tota la vida que anem canviant i no ens hi adaptem.

Per altra banda, ens aferrem tant als costums que no volem que canviïn. Vist així, és difícil el canvi interior, la conversió que en diem. Per això, cada any, la Quaresma truca al nostre cor perquè vulguem i ens deixem convertir.

També en quant a l'Església copsem els canvis. Fa tres anys que al nostre bisbat de Girona es va instaurar el Catecumenat. Amb aquest mot es designa el procés que segueix un adult que demana entrar a formar part del poble de batejats en Crist. La nit de Pasqua de l'any passat una noia de Caldes va fer aquest pas. Després d'uns mesos de preparació, acompanyada per uns testimonis de la comunitat parroquial i del seu padrí, va rebre els tres sagraments de la Iniciació Cristiana - Baptisme, Confirmació i Eucaristia o Comunió- durant la celebració de la Vetlla Pasqual.
També és una realitat que molts joves no van completar la seva iniciació cristiana, o només van ser batejats, o bé, van deixar la catequesi després de la Comunió, quedant pendent la Confirmació.
Des de fa tres anys, hi ha la possibilitat de rebre la Confirmació com a adult també. Sovint es demana la Confirmació quan, al preparar la documentació per celebrar el matrimoni canònic -a l'Església-, els interessats s'adonen que els manca aquest sagrament i des de la parròquia se'ls informa i ofereix la possibilitat de rebre'l, tot preparant-ho durant les setmanes de Quaresma i Pasqua. Els adults que s'hi han preparat reben la Confirmació el dia de Pentecosta (festa de la vinguda de l'Esperit Sant -cinquantena pasqual-) a la Catedral.

Aquesta Quaresma també ha portat algun petit canvi en la programació d'activitats en la catequesi parroquial, Una sortida a Sant Maurici en motiu de la festivitat de la Mare de Déu de Lourdes, donat que enguany es celebra el 150è aniversari de les aparicions de Santa Maria a Bernardeta Soubirous, i al costat de l'ermita de Sant Maurici hi ha una imatge de la M. D. de Lourdes.
Les Cate-colònies previstes per abans de Setmana Santa, les hem traslladat al cap de setmana del 5-6 d'abril, a Sant Aniol de Finestres, confiant que farà menys fred. Les Cate-colònies són un cap de setmana catequètic fora de l'espai habitual on es combina els jocs, els cants, els tallers, i la celebració de la fe. Es convida a pares i familiars a afegir-s'hi durant la jornada del diumenge.

El dia 14 mes de febrer, hi ha hagut una xerrada-col·loqui pels pares dels nois i noies de catequesi sobre “eines per educar als fills (aspectes religiosos)”; n'ha estat el ponent en Pere Micaló, pare de família i delegat d'ensenyament del bisbat de Girona. Està prevista una segona Xerrada-col·loqui pel dia 2 d'abril sobre els aspectes psicològics segons les edats, i en serà la ponent la Victòria Mir.

Salvador Gras i Cabutí, rector

CLUB ESPORTIU CALDES

Convocatòria d'eleccions per la renovació de la junta directiva del CE Caldes

D'acord amb allò previst en els estatuts i en el capítol IV del reglament intern del CE Caldes i per finalització natural del mandat, es convoquen eleccions per la renovació dels càrrecs de la Junta Directiva del Club Esportiu Caldes de Malavella. Aquestes en són les condicions i els tràmits a seguir:

-Els càrrecs que cal proveir són els de president, vice-president, secretari, tresorer i vocals.

-Constitució de la Junta Electoral: El dia 14 de febrer a 2/4 de 10 de la nit, a la Biblioteca Municipal tindrà lloc el sorteig per designar els tres components de la Junta Electoral.

-Condicions per ser candidat: Es podran presentar per cobrir els càrrecs tots el socis numeraris o tutors majors d'edat i que no tinguin suspesa la condició de soci.

-Formalització de candidatures: Les candidatures són llistes tancades i hi figuraran els noms dels socis candidats, encapçalades pel candidat a president, sense necessitat de detallar la resta de càrrecs. El nombre mínim de candidats d'una llista és de 5 i el màxim, de 21.

-El termini per a la presentació de candidatures és de l'1 al 31 de març de 2008.

-Publicació de candidatures admeses: La Junta Electoral es reunirà per resoldre les candidatures vàlides i les farà publiques en el taulell d'anuncis el dijous 3 de abril.

-Exposició del cens electoral: S'exposarà al tauler d'anuncis del pavelló polisportiu municipal a partir del dia 1 d'abril fins al dia de les eleccions.

-Reclamacions al proces electoral: Es presentaran, ja sigui per correu ordinari (a l'adreça: Club Esportiu Caldes, carrer Zona Esportiva, s/n, Caldes de Malavella 17455) o bé per correu electrònic a cecaldes@gmail.com i seran resoltes per la Junta Electoral.

-El dia de la votació serà el dissabte 10 de maig en el Pavelló Municipal.
En el moment de les votacions els electors s'acreditaran a la taula mitjançant document public (DNI, carnet de conduir o similar). L'horari de votacions serà de 10 a 11 del mati i de 5 a 6 de la tarda.

Junta directiva del Club Esportiu Caldes de Malavella

ensenyament

AMPA de la Llar d'infants NINOTS

L'AMPA de la Llar d'Infants Ninots de Caldes de Malavella continua mantenint per aquest curs 2007-2008 els objectius de:

1. servir d'enllaç entre les parts implicades en el bon funcionament de la Llar
2. i organitzar activitats on puguin participar de manera activa tots els nens/es així com les seves famílies.

La primera activitat es va dur a terme a la Fira de l'Aigua'07. Hi vam ser presents amb una parada en la que hi havia diferents tallers com: pintar, enganxar gomets als globus, maquillatge... Algunes famílies també van col·laborar amb l'elaboració de coques i pastissos que van fer més dolça la jornada.

Una altra activitat que fem any rere any són els Tallers Nadalencs. El passat 16 de desembre els membres de l'AMPA i els seus col·laboradors vam organitzar una sèrie de tallers per guarnir la llar i crear objectes perquè els nostres fills gaudissin d'aquestes dates tan assenyalades. Els tallers van ser: fer fanalets, bastons per picar al tió, corones, felicitacions de Nadal, decoració per la Llar... Alhora, es va convidar a tots els assistents a xocolata calenta amb melindros. Aquesta activitat va ser tot un èxit!!! Coincidint amb aquells dies, l'AMPA va preparar, amb la col·laboració econòmica dels pares/mares, els regals de cagar el tió, on tots els nens/es van tenir el seu regal.

Per últim, l'AMPA ha elaborat uns bonics calendaris en els que apareixen els nens/es de la Llar d'Infants i les seves educadores. S'han pensat com un detall personalitzat per als pares/mares, i els beneficis obtinguts amb la seva venda han suposat un ingrés addicional per a l'Associació.
A part, de tots aquests tallers i activitats, també vam organitzar una xerrada-col·loqui sobre transtorns alimentaris, dirigida a totes les famílies interessades.
Durant el temps que queda de curs l'AMPA continuarà proposant activitats, xerrades... NO ENS PERDEU LA PISTA !!!

Des de l'AMPA volem aprofitar aquest escrit per agrair-vos a tots els col·laboradors la vostra participació i a les famílies la vostra implicació en les activitats realitzades.
Gràcies i rebeu tots els lectors una cordial salutació.

AMPA Llar d'Infants Ninots

CEIP La Benaula

CEIP Sant Esteve

Sortides culturals

Dins les activitats culturals previstes en el 1r trimestre, l'alumnat de Cicle Inicial i Superior van dedicar la sortida a gaudir de la música, anant al Liceu i al Petit Liceu respectivament. El Cicle Mitjà va visitar la capçalera de l'Onyar a Vilobí, on va poder observar la diversitat d'espècies que s'hi troben.

Hem celebrat el Nadal!

Per celebrar el Nadal es va organitzar un festival en el que cada classe va representar l'actuació musical que feia dies que preparava. En acabat vam prendre una bona xocolata calenta i un cop a la classe van tenir lloc activitats diverses.

Dia de la pau

El dia 30 de gener vam celebrar el dia de la pau i la no violència. El lema que vam treballar és "Junts podem construir la pau" i dies abans de la diada vam anar portant a l'escola diverses imatges que fan i ens donen pau. En el seu dia vam cantar junts al pati un seguit de cançons sobre la pau i vam fer jocs cooperatius entre cursos i activitats diverses.

Sempre quedarà el record

Durant el Nadal, les companyes Alícia i Wanda Chillida i la seva mare ens han deixat. La comunitat educativa del CEIP Sant Esteve s'uneixen al dol de la família.

AMPA del CEIP Sant Esteve

Ja tenim en marxa a l'escola el nou Pla de l'Esport, un projecte que per iniciativa de l'AMPA va arribar al Consell Escolar i que, amb la col·laboració del centre, s'ha pogut dur a terme. Us en fem cinc cèntims.

El pla, impulsat pel Departament d'Educació i per la Secretaria General de l'Esport, està adreçat a fomentar la participació dels infants i joves en activitats físiques i esportives en horari no lectiu però dins del mateix centre, emprant aquestes pràctiques per a la difusió i educació en valors i per a l'adquisició d'hàbits saludables. El pla posa a l'abast de tots els alumnes de primària la pràctica de les activitats que proposin els coordinadors de cada centre.
Gràcies a la col·laboració del propi centre, de l'Associació Atlètica Caldes, que hi aporten el monitoratge, a la implicació directa de l'AMPA i al suport econòmic del Consell Català de l' Esport, el pla ja està funcionant a la nostra escola des d'aquest gener passat.

S'han seleccionat dues activitats esportives: atletisme i activitats multi esportives.
L'atletisme es realitza tres dies a la setmana, de 5 a 6 de la tarda. Els dilluns hi participen 19 nens i nenes de primer a tercer curs, els dimecres hi ha 15 alumnes inscrits dels mateixos cursos i els dijous, 20 nens i nenes de quart a sisè.

Pel què fa a les activitats multi esportives, es realitzen els dimarts d'1 a 2 i compten amb la participació de 20 alumnes. Tot un èxit de participació!
El pla realitza també trobades de coordinadors i dinamitzadors (alguns dels alumnes participants fan d'ajudants d'aquestes activitats explicant les seves experiències i orientant els seus companys) per descobrir i provar diversos esports més minoritaris com ara l'esgrima, el tennis de taula o el futbol flag entre d'altres, fan tallers sobre com organitzar activitats o assessorament als coordinadors sobre materials adaptats als alumnes de primària per provar-los tot descobrint les possibilitats pedagògiques que pot oferir la seva pràctica. L'objectiu no és fer bons esportistes, sinó fer esport creant hàbits no sedentaris.

Però també heu de saber que, a banda d'aquestes tasques, hem col·laborat com sempre en alguns esdeveniments importants que han tingut lloc al nostre centre: d'una banda, al novembre, ens van visitar puntualment les castanyeres (i algun castanyer) a qui, aprofitant l'avinentesa, volem agrair la seva col·laboració i, en segon lloc, just abans de Nadal, vam gaudir de l'esperada visita dels Patges Reials dels Reis Mags de l'Orient que van ser rebuts per una multitud d'alumnes esverats i impacients per poder lliurar les seves cartes a Ses Majestats!

AMPA CEIP Sant Esteve

labiblioteca

Lliurament de premis del concurs del Premi de Microliteratura de l'any passat.

Es convoca el 5è Premi de Microliteratura JOAQUIM CARBÓ

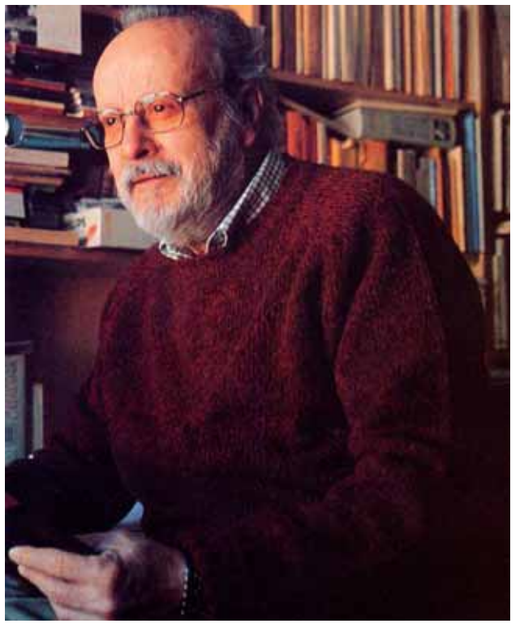

Joaquim Carbó

L'Àrea de Cultura de l'Ajuntament, la Biblioteca, el CEIP Sant Esteve, l'institut i les AMPA del CEIP Sant Esteve i de l'institut convoquen de nou el Premi de Microliteratura Joaquim Carbó en honor a l'escriptor nascut a Caldes, un dels més prolífics i més llegits de la literatura catalana.

El premi està dividit en categories infantil (de 9 a 12 anys), juvenil (de 13 a 17) i adulta. Les obres presentades han de tenir una extensió no superior a 300 paraules i han de contenir els mots "la casa sota la sorra", que fan referència al títol de la novel·la més coneguda de Joaquim Carbó. Els textos poden tenir diversos formats (conte, relat, aforisme, poesia, bonsai de paper...), han de ser originals, inèdits i escrits en català.

Els autors les hauran de presentar a la Biblioteca Municipal Francesc Ferrer i Guardia o per correu electrònic a biblioteca@caldesdemalavella.cat. El termini de lliurament finalitzarà el dia 13 d'abril i el veredicte del premi es farà públic el 23 d'abril dins dels actes de celebració de Sant Jordi. Els premis consistiran en 4 lots de llibres per valor de 60 ¤ per al guanyador de la categoria infantil; 4 lots de llibres per valor de 100 ¤ per al guanyador de la categoria juvenil, 200 ¤ per al millor text de creació literària i un accèssit de 120 ¤ per al millor text de creació d'àmbit local.

Joaquim Carbó va néixer a Caldes de Malavella (1932), el poble de la seva mare tot i que ha viscut pràcticament tota la vida a Barcelona. S'inicia com a narrador a finals dels anys cinquanta amb obres com Els orangutans, (1967). Vinculat a Cavall Fort des del primer número (1961), forma part del consell de redacció de la revista i desenvolupa una extensa dedicació als llibres per a infants i joves, que alterna amb narracions i novel·les per a adults. En l'apartat de literatura juvenil hi sobresurt la novel·la La casa sota la sorra que porta rècord d'edicions (72) i de llibres venuts. Ha publicat al voltant de 100 títols i és un dels autors més llegits de la nostra literatura i ha guanyat nombrosos premis literaris.

Per a més informació us podeu adreçar a l'Àrea de Cultura de l'Ajuntament de Caldes de Malavella (tel. 972 47 00 05 / pca-ses@ddgi.es) i a la Biblioteca Municipal Francesc Ferrer i Guàrdia (tel. 972 47 23 50 i biblioteca@caldesdemalavella.cat).

Presentació del llibre, 100 DIES DE JULIOL, de Carles Ribera

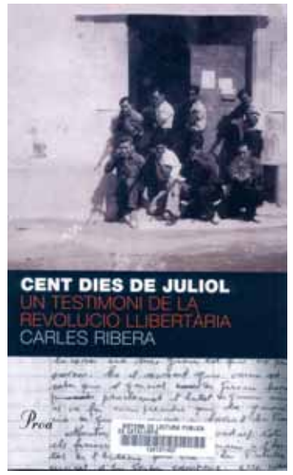

El 23 de gener passat es va presentar a la Biblioteca el llibre Cent dies de Juliol. Un testimoni de la revolució llibertària, de Carles Ribera. El llibre relata els fets que van passar a Caldes entre el 18 de juliol de 1936, el dia de l'alçament del General Franco i el 24 d'octubre. És el període durant el qual el govern republicà es va veure desbordat pels esdeveniments i va perdre el poder real, que va passar a mans de les forces anarcosindicalistes, a través dels comitès antifeixistes. Va ser una època convulsa i fosca en la qual el moviment llibertari va cometre nombrosos excessos (8 assassinats en el nostre municipi, depuracions internes revenges personals ...). Carles Ribera però va matisar que no es poden equiparar la violència d'aquesta època, fruit d'accions que escapaven de l'abast del govern republicà, amb la repressió calculada, sistemàtica i ordenada que va exercir el règim franquista.

L'escriptor té com a punt de partida els valuosos escrits del dietari de Joaquim Alexandri, republicà que va tenir una vida política a Caldes, fins al punt de ser membre del comitè antifexista i alcalde entre 1937 i 1938. A través dels seus escrits podem veure des de la seva pròpia pell com, tot i que es veu desbordat pels esdeveniments, els seus ideals republicans l'impulsen a lluitar en contra el franquisme però també en contra de la barbàrie de les patrulles de control de la FAI. Aleixandri és testimoni directe dels enfrontaments i desavinences dels diversos moviments i partits polítics que estava en contra del bàndol antifranquista i perduda la guerra, s'exilia a França on viu la resta de la seva vida, desenganyat i amb la idea que la Guerra no es va perdre a les trinxeres sinó que en les pròpies files.

Ribera compta alhora amb nombrosos testimonis dels fets relatats a Caldes i de polítics de l'època, com Heribert Barrera i del suport d'historiadors de prestigi com Josep Benet.

El llibre es basa en els fets passats a Caldes però Ribera va explicar que està escrit de manera que es pugui llegir a tot arreu. Va destacar també la importància de recollir testimonis de l'època abans no es morin ja que han estat durant molts anys en silenci per la proximitat dels fets. Va afegir Ribera que els fets de la Guerra Civil "formen part d'un passat prou recent com per no oblidar però prou llunyà com per no ferir susceptibilitats".
Carles Ribera ja va publicar un llibre, Notícia d'un Republicà, que recull els escrits de Joaquim Alexandri des dels primers moviments polítics fins a la seva mort a l'exili.

Els dos llibres són una gran oportunitat per conèixer uns fets tant cabdals en la història moderna de Catalunya i que encara ens ajuden a entendre molts fets de l'actualitat. I ens ho ensenyen de primera mà, amb la proximitat que suposa conèixer o reviure uns fets que van passar en el nostre municipi. Són doncs una oportunitat magnífica per acostar-nos a un moment històric de gran importància a Caldes i en el nostre país.

Albert Torrent

Presentació del llibre el 23 de gener

COMENTARIS DE LLIBRES, DVD i CD

llibres

MONZÓ, Quim.
Mil cretins. Quaderns Crema, 2007

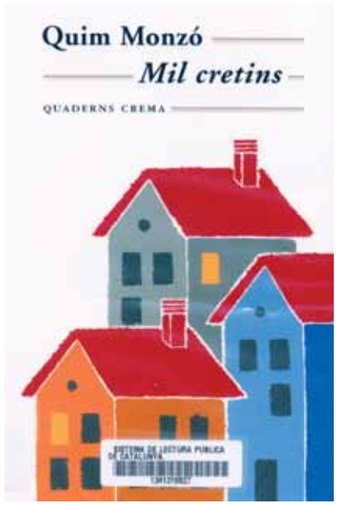

Recomanar un llibre d'en Monzó és un recurs fàcil, en el sentit que més o menys tothom que el llegeix està al cas de la seva qualitat literària. A més, l'autor és conegut per moltes altres facetes de la seva vida pública. Ara bé, creiem que aquest últim recull de contes és especial. El llibre té dues parts molt diferents. La segona la conformen dotze contes al més pur estil Monzó. El que fa, però, que us animem a llegir "Mil cretins" és la primer part. Són set contes que representen un canvi en la temàtica de l'autor. Encara que estan matitzats per un cert humor negre (molt negre), els relats són punyents i ens parlen de la decadència vital, la malaltia i la mort. Tot i incloure-hi ironia i, fins i tot, elements grotescos (com l'avi transvestit del primer conte) no podem deixar de dir que al finalitzar la lectura queda un regust de melancònia que potser no li trobem amb obres anteriors.
Mercè Barnadas

COCA, Jordi.
La Noia del ball. Proa, 2007

L'estiu passat al Club de lectura de la biblioteca vam llegir amb molt d'interès la novel·la "Sota la pols" (2001) de Jordi Coca. Va ser llavors quan l'autor ens va comentar que estava acabant "La Noia del ball" i que sortiria properament. Doncs ja la tenim aquí. L'obra ha obtingut el Premi Carlemany de Novel·la 2007. A "Sota la Pols" un narrador d'edat indeterminada ens explicava la seva difícil infantesa de postguerra i la seva relació amb un pare autoritari perdut dins d'una situació de dificultats econòmiques i polítiques. En aquest volum de "La Noia del ball" Jordi Coca ens presenta la història prèvia a "Sota la pols". Ho

fa mitjançant la veu de la mare que en relata els seus primers vint-i-sis anys de vida. A més, relaciona una narració amb l'altra. La mare, a "La Noia del ball" sap que el seu fill ha escrit ja "Sota la pols" i li'n fa comentaris. Aquest recurs literari dóna molta versemblança a la història i l'apropa al lector de manera subtil. Vivim amb aquesta dona les estretors de l'època de la Guerra Civil i de la repressió posterior i la seva difícil relació amb el marit, un home que encarna l'anarquisme més violent. Aquestes malaurada vida és veurà compensada, malgrat tot, per bells moments que faran de contrapunt: el ball, la illa de Menorca, la fàbrica... Molt recomanable
Mercè Barnadas.

pel·lícules

COSTA-GAVRAS. ***Amen. 2002***

En un principi pot semblar que "Amen." és una altra pel·lícula que parla de l'horror nazi. Però "Amen." explica a més que l'eterna separació entre bons i dolents no és tan clara com sembla i que la història no és ben bé com sempre l'expliquen.

El protagonista és un membre de les SS, Kurt Gerstein, que durant la Segona Guerra Mundial es va posar en perill a ell mateix i als seus familiars per denunciar la barbàrie de la qual va ser testimoni. En la seva lluita per salvar vides buscarà l'ajuda d'un jove jesuïta, que malgrat que no va existir, representa a tots aquells que es van oposar a l'extermini.

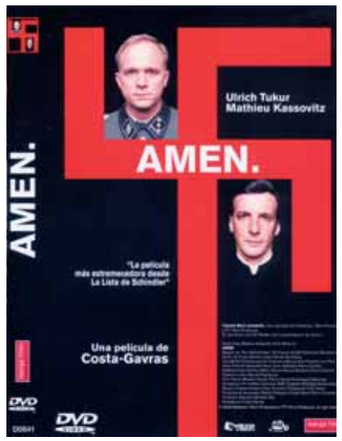

"Amen." s'afegeix a les pel·lícules que, com "El Hundimiento" (dirigida per Huschbiegel, Oliver), obvien els tòpics i mostren una altra visió del conflicte. En "Amen." es qüestiona la indiferència de tots aquells que sabien el que estava passant i van decidir callar.

El director, Konstantinos Gavaras, anomenat Costa-Gavras, fa servir les seves pel·lícules per mostrar el seu compromís polític. Dedicat inicialment al thriller polític i al drama sentimental, els últims anys es dedica més a la ficció social. Ha dirigit, entre altres, "Z" (1969; guanyadora d'un Òscar a la millor pel·lícula i al millor muntatge) i "La caja de música" (1989;guanyadora de l'Ós d'or al Festival de Berlín. "Amen." va guanyar el César al millor guió original o adaptació.
Marta Feliu

música

MISHIMA. *Set tota la vida*
Qui no conegui encara aquest grup que corri ràpidament cap a la biblioteca

per descobrir-lo. Amb el disc anterior ja ens van seduir tot i que mai no recordàvem mai el seu nom (*Trucar a casa, recollir les fotos, pagar la multa*). Ara, amb *Set tota la vida*, ens tornen a deleitar amb un pop intimista, carregat d'emocions al voltant de l'amor i el desamor. El disc no és tant despullat com l'anterior en què predominava per sobre de tot la veu de David Carabén. Els instruments l'acompanyen més i fan que el conjunt guanyi en riquesa. Tot i que no és un disc tant directe és d'aquell en què a cada escolta hi descobrirem nous matisos.
Albert Torrent

SIDONIE. *Costa Azul*
El grup barceloní torna a donar-nos una bona dosi de melodies a base de pop, rock i psiquedèlia. *Costa Azul* és un disc amb tornades enganxoses, cors, picades de mans i arranjaments acurats. Segurament que havent-lo

escoltat no podreu evitar repetir alguns dels fragments de les cançons. Un disc per evadir-se, per somniar, per deixar-se anar i per passar una bona estona
Albert Torrent

Biblioteca Francesc Ferrer i Guàrdia
C. de la Llibertat, 6
Caldes de Malavella
Tel. 972 472 350
biblioteca@caldesdemalavella.cat

SELECCIÓ DE NOVETATS
Llibres

FILOSOFIA
DIDEROT, Denis. ***El Nebot de Rameau.*** Accent, 2007
NIETZSCHE, Friedrich. ***Ecce Home.*** Accent, 2007
PALAU i FABRA, Josep. ***La Claredat d'Heràclit.*** Accent, 2007
TERRICABRAS, Josep-Maria. ***Idees de combat***. Accent, 2007

HISTÒRIA
DUEÑAS, Oriol. ***Els Esclaus de Franco.*** Ara Llibres, 2008
MONTELLÀ, Assumpta.
El setè camió. ***El Tresor perdut de la República.***
Ara Llibres, 2007
RIBERA, Carles. ***Cent dies de juliol.*** Proa, 2007

INFANTIL
BESORA, Ramon. ***Aprèn els números jugant.*** Edebé, 2007
KNISTER. Tina. ***Superbruixa i l'aventura espacial.***
Brúixola, 2007
LOZANO, Antonio. ***La Dent, el mitjó i el gos astronauta.***
Thule, 2007
MOLIST, Pep. ***Dos fils.*** La Galera, 2007
PRATS, Joan de Déu. ***Tres contes de Carnaval.***
Abadia de Montserrat, 2007
ROCA, Maria Mercè. ***El Llop Pepito al racó de pensar***.
Barcanova, 2007

NOVEL·LA
BUSQUETS, Blanca. ***Tren a Puigcerdà***. Rosa dels Vents, 2008
CALDERÓN, Reyes. ***Los Crímenes del número primo.***
Avenue, 2008
CAROFIGLIO, Gianrico. ***A ulls clucs***. Edicions 62, 2007
CARRERAS, Anna. ***Camisa de foc.*** Empúries,2007
CASASSES, Enric. ***El poble del costat.*** Empúries, 2008
FOLLET, Ken. ***Un Món sense fi.*** Edicions 62, 2007
FORTES, Susana. ***Quattrocento.*** Planeta, 2007
HAMSUM, Knut. ***Fam.*** Empúries , 2008
MARTÍNEZ DE PISÓN, Ignacio. ***Dientes de leche***. Seix Barral, 2008
McCARTHY, Corman. ***No es país para viejos.*** Mondadori, 2006
MOCCIA, Federico. ***Perdona si et dic amor.*** Proa, 2007
PABLO, Moisés de. ***El mayor secreto de la humanidad.***
Santillana, 2007
POU, Gisela. ***Sense la mare.*** Columna, 2008
QUINTANA, Josep M. ***Les Revolucions perdudes.*** Proa, 2008
RENDÉ, Joan. ***Un Dimarts.*** Proa, 2008
RIERA, Carme. ***Llengües mortes.*** Destino, 2003
SCHENKEL, Andrea Maria. ***El Lloc del crim.*** Proa, 2008
TOMÀS, Jordi. ***Un Cor Aixanti.*** Proa, 2008

ALTRES
ARGUIÑANO, Eva. ***Delicias de Eva Arguiñano***. Bainet, 2007
Barbacoa. Blume, 2004
Cosmética natural. Cúpula, 2007
FASSORA, Franco. ***Educar o reeducar al perro.***
De Vecchi, 2007
MARTÍN, Miquel. ***Dictadors de butxaca.***
Premsa d'Osona, 2007
NISTRI, Roberto. ***Peces de acuario.*** Grijalbo, 2007
RUBIO, Antoni i **SANJUÁN,** Héctor. ***Del sud. El País Valencià al ritme dels Obrint Pas.*** Mina, 2007
SAWANO, Angela i **TOMIOKA,** Shu. ***Ikebana.*** Blume, 2007

joventut

EL JAN 2007 - 2008

En guany el JAN (Jocs i activitats de Nadal) va ser organitzat per l'àrea de Joventut de l'Ajuntament de Caldes de Malavella per segona vegada. Prop d'uns 800 nens varen visitar el parc instal·lat al pavelló municipal per gaudir de les atraccions, tallers i actuacions que vàrem programar. De les activitats proposades hem de destacar el taller de xapes, el rocòdrom i l'espectacle de cloenda amb Fefe & companyia. En la present edició hi hagut innovacions com poden ser: l'emissió de l'Altell des del parc infantil, el servei de bar, el servei de vestidors, el rocòdrom inflable i el racó virtual.
Des del punt de vista de l'organització volem destacar que en la present edició s'ha fet palès la vida que li dóna al poble el teixit associatiu del que disposa ja la participació de les diferents entitats en el JAN ha estat un èxit. Les entitats que han participat en aquesta edició són:

-Colla gegantera i grallers escaldats: van fer una cercavila i van llegir els contes dels nostres gegants.
-Llar d'avis la Casa Rosa: ens van preparar una xocolatada.
-Ikald Caldes: van fer un taller de centres de Nadal.
-Tam Mauriki Tam: espectacle de percussió.
-Club de futbol Sala femení:

cessió d'una nevera pel servei de bar.
-Joves intrèpids: van venir a ajudar al desmuntatge del parc per la celebració del Cap d'Any.

De la mateixa manera, institucions com la Llar d'infants Els ninots o la biblioteca Francesc Ferrer i Guàrdia van posar a disposició de l'organització del JAN el seu material per fer la zona infantil i la biblioteca del parc infantil.
Altres col·laboracions que vam rebre amb caràcter particular i de forma privada van ser les de:

-Bar tèrmic: cessió d'una diana i un futbolí per la zona de grans.
-Companyia Un parell de nassos: realització d'un espectacle de clown.
-Eduart informàtics: disseny dels materials publicitaris
-Margarita Tadeo: animació de la batuka.
-Voluntaris JAN: un grup de 27 nois i noies de edats compreses entre els 12 i els 16 anys.

A tots ells els volem donar les gràcies. Sense la vostra col·laboració no hauria estat possible la realització del JAN. De la mateixa manera, us volem encoratjar en la vostra tasca i animar-vos a participar en futures edicions.
Aquesta és l'opinió del grapat de joves voluntaris: "En general ha estat una experiència inoblidable, els monitors i monitores eren simpàtics. Ha ajudat a tenir expectatives per fer el curs de pre-monitors/es i per saber treballar amb infants"

El taller de disfresses

El 26 de gener passat, l'Àrea de Joventut de l'Ajuntament i els Joves intrèpids van organitzar el primer taller de disfresses pels nens, nenes, nois i noies de Caldes que encara no tenien disfressa pel carnestoltes. La idea va ser una prova pilot, perquè no sabíem del cert la resposta que hi hauria però estem molt contents sobre com es va desenvolupar l'activitat i no deixem de banda fer-ne altres edicions en els propers anys.

Els tallers consistien en una primera tria entre la disfressa de pirata i la de hippies. Els nens i nenes van fer els barrets, les espases, el pedàç per l'ull, els collerets, van pintar les samarretes i pantolons...
També hi va haver una petita zona de maquillatge i de tiny de samarretes. Tot plegat, perquè la mainada es fes la disfressa tot passant-s'ho d'allò més bé. I aconseguir més participants per la rua de carnaval de Caldes de Malavella.

Per últim, agraïm l'ajuda dels col·laboradors que ens van fer costat en
aquesta iniciativa. Moltes gràcies.

Joves intrèpids - Àrea de Joventut

Caminada amb raquetes de neu

escola esportiva

L'Escola Esportiva Municipal compta enguany amb quasi bé 150 alumnes de 4 a 13 anys, repartits en 8 grups. Tots els grups tenen programades dues sessions setmanals d'entre 75 a 90' cadascuna, en funció de l'edat dels participants. A més, els nens/es de més de 8 anys comencen a participar assíduament els dissabtes als Jocs Esportius Escolars en una de les dues modalitats escollides : bàsquet o voleibol.
Com a complement a la pràctica esportiva potenciem altres activitats, esportives i socials, a fi i efecte de fomentar la convivència entre tots els nens, nenes, nois, noies i educadors que formem part de l'Escola Esportiva, i que són possibles en bona part gràcies a la col·laboració de tots plegats: participants, educadors, mares i pares, Ajuntament...

Des de l'inici de curs fins al tancament d'aquesta edició de l'AQUAE, i entre les més destacades hi trobem: La Festa d'Inici de Curs de l'EEM on nens, pares i acompanyants vam gaudir d'un matí de jocs i festa al pavelló. L'acte va servir per donar el tret de sortida al curs 2007/08 i va finalitzar amb un refrigeri a la terrassa del poliesportiu.

La Irene i uns quants petitons

El Sopar de Nadal, just abans de les vacances escolars de Nadal

Arribava enguany a la 6a edició i va reunir 100 participants de 8 a 13 anys, més una dotzena de monitors/es. La festa s'acompanya del tradicional Ball de Gala i enguany de la 2a edició del CantaNadal, concurs de Nadales en català a càrrec dels participants.

El Sopar de Nadal es prepara com un convit, amb la decoració i ambientació amb motius nadalencs i de festa de l'annex de la Casa Rosa, les taules i tot el parament. A més de bosses cotilló, targetes d'invitació, etc...

Tot plegat una gran festa que esperem amb delit cada any la gran família de l'Escola Esportiva.

La Sortida al Camp de Neu de la Rabassa al Comú de Sant Julià de Lòria (Andorra), repetint una de les activitats més reeixides de l'EEM -febrer de 2004-

El dissabte 2 de febrer vam marxar de Caldes a les de sis del matí cap a Andorra. Arribats al Camp de Neu, vam fer 4 grups per edats. Cada grup anava acompanyat d'un monitor del Camp de Neu. Durant el matí ens vam calçar uns esquís de fons, fent la primera passejada i els primers desnivells, i tot seguit vam fer una llarga caminada per la muntanya amb raquetes de neu per acabar gaudint dels tobogans de neu.

Aquesta última és l'activitat més atractiva, on els nens asseguts damunt uns matalassos llisquen pendent avall.

Lliscant pels tobogans

Primeres passes amb esquís

Després d'un matí intens, vam dinar en una sala polivalent habilitada pel camp de neu per a grups. Cap a les quatre de la tarda vam enfilar el camí de tornada cap a Caldes.

Cal dir que durant tot el dia el sol i la temperatura ens van acompanyar. I només lamentar el poc gruix de neu que ens va privar d'uns altres tobogans de neu on es llisca pujat a uns pneumàtics com als parcs aquàtics, i amb remuntadors que et tornen al punt de sortida. Una altra vegada serà?

els racons de Caldes

LA FONT DE LA MINA I ELS ANTICS SAFAREIGS

El vincle de Caldes de Malavella amb l'aigua és latent a tot el poble però resulta especialment evident a l'entorn de la Mina, un espai situat al carrer de Trasmuralla que exemplifica diferents usos socials d'aquest element: d'una banda, l'apreciada font d'aigua termal i, de l'altra, els antics safareigs on es rentava la roba.

L'aigua termal de la font de la Mina, també coneguda com la del Raig d'en Mel o d'en Xiberta, brolla a una temperatura propera als 60 graus i prové del manantial del Puig de les Moleres. Tot i no ser la més antiga, és una de les fonts més populars de Caldes i va sorgir arran d'una extracció de terres feta per dessecar un camp pantanós. Això passava a mitjans del segle XVIII, després que les fonts del poble deixessin de rajar com a conseqüència d'un terratrèmol produït l'any 1755. Aquesta aturada va ser temporal i un cop restablerta la normalitat es va comprovar que al sector de les Moleres sortia aigua calenta: era, doncs, una tercera déu d'aigua termal que s'afegia a les del Puig de les Ànimes i de Sant Grau. La descoberta va portar a crear una mina i, posteriorment, a la canalització de l'aigua i a l'obertura de la font pública que avui continua sent un dels llocs més visitats de Caldes. Aviat farà 170 anys que l'aigua termal de la font de la Mina es va canalitzar per a donar-li un ús balneari.

Al costat hi ha uns antics safareigs creats a principis del segle XX sobre la riera Lleixiu, un nom que prové del convenciment que l'aigua de Caldes té molt bones propietats per rentar la roba. Aquests rentadors formen part del conjunt de la font de la Mina, que es completa amb una zona ajardinada que convida a asseure's i assaborir l'aigua termal.

Les plantes **d'interior**

Recordeu que el 80% de les plantes d'interior moren a l'hivern per un excés de reg. No regueu fins que la terra estigui ben seca, llavors caldrà regar-la, però ben poc, tan sols un vas d'aigua.

Les calefaccions ressequen l'ambient però no la terra de les plantes. Un bon consell seria posar un plat amb una mica d'aigua sota la planta però amb algun tipus de material que l'aïlli, com podrien ser pedres, terra volcànica o un altre plat cap per avall, d'aquesta manera l'aigua s'evaporaria creant una humitat beneficiosa per a la planta

Seria molt interessant, a l'hivern, poder agrupar totes les plantes en el lloc mes il·luminat de la casa. D'aquesta forma crearan un microclima especial; així aconseguim protegir-ne unes de les altres de la sequedat ambiental i de l'excés de reg.

Les plantes d'interior a l'hivern necessiten una temperatura càlida, per la qual cosa han d'estar en les zones de calefacció però mai al costat del radiador ja que tan els perjudicarà la sequera com les altes temperatures que irradien.

Es molt important mantenir netes les plantes d'interior ja que un excés de pols en aquesta època de l'any les pot perjudicar molt ja que les elevades temperatures provocades per la calefacció les obliga a transpirar i si els porus estan plens de pols o brutícia no ho poden fer.

Mar Aulet,
Floristeria Pom de flors
C/ Vall·llobera, 33 - Caldes de Malavella
tel. 972 47 02 70

En aquesta secció, tant empreses com particulars disposen d'un espai en el qual tractar qüestions d'interès general. Contacteu amb nosaltres si teniu alguna proposta a través de l'adreça aquae@caldesdemalavella.cat. El límit de presentació del material pel proper número de l'Aquae és el 31 d'abril de 2008.

Estalvi **d'aigua**

De tots és sabut, i encara més veient les estadístiques de la pàgina anterior, que estem vivint una llarga temporada de sequera. Prendre doncs qualsevol mesura d'estalvi d'aigua és no només un acte de responsabilitat i civisme sinó que també una simple i pura necessitat a la qual ens hem d'habituar. Us facilitem unes quantes accions senzilles d'estalvi que podeu posar a la pràctica des de casa mateix. Us animem a seguir-los!

El vàter

Evita l'ús del vàter com a paperera, atès que amb cada descàrrega s'aboquen entre 6 i 10 litres d'aigua (i fins a 15, en certs models). Redueix el volum de descàrrega de la cisterna del wàter, quan et sigui possible.

Les aixetes

Tanca les aixetes quan no facis servir l'aigua. Una aixeta oberta consumeix uns 10 litres cada minut. Repara les aixetes que perdin aigua. Amb una aixeta que degota podem perdre fins a 30 litres al dia. Si t'has de canviar d'aixeta posa'n una de monocomandament, el seu consum d'aigua és de 6 a 8 litres per minut.

El cotxe

Si en tens, renta el cotxe al túnel de rentat o amb una esponja i una galleda, en comptes de fer-ho amb mànega. Això permet estalviar fins a 350 litres d'aigua cada rentada.

Rentavaixelles

Fes servir el rentavaixelles amb la càrrega completa, i utilitza sempre que puguis els programes d'estalvi. Quan hagis de canviar de rentavaixelles, compra'n un de baix consum ja que redueix substancialment el consum d'aigua.

Rentar plats a mà

Escureu o renteu els plats omplint les piques. No ho feu amb l'aixeta oberta. Estalviareu fins a 20 litres per minut.

La bugada

Fes servir la rentadora amb la càrrega completa i selecciona el programa adequat en funció del tipus de roba i el seu estat de brutícia. Si has de canviar de rentadora, compra aquella de baix consum. Mentre que una rentadora antiga pot gastar fins a 220 litres d'aigua per rentada, una de baix consum necessita només 50 litres, a més de consumir menys energia.

A la cuina

No descongeleu els aliments amb aigua de l'aixeta
Aprofiteu l'aigua de bullir els ous per regar les plantes, els hi aportareu els nutrients de les closques dels ous.

La dutxa

Si et dutxes estalviaràs aigua. Mentre que una banyera plena gasta 300 litres, amb una dutxa en gastaràs 50. Fes servir un airejador en el capçal de la dutxa, així podràs estalviar fins al 50% de l'aigua.
Si t'has de canviar d'aixeta de dutxa utilitza una monocomandament doncs podràs estalviar l'aigua derivada de la recerca de la temperatura ideal.

Reg plantes

Si regues les plantes de bon matí o al vespre hauràs d'utilitzar menys aigua doncs evitaràs l'evaporació. Instal·lar un sistema gota a gota a l'arrel de les plantes permet un reg localitzat i, a més a més, és un sistema excel·lent pel seu creixement.En el jardí pots instal·lar un programador de reg que es fixa a l'aixeta i permet escollir el moment (bon matí o al vespre) i la freqüència.

El jardí

Al jardí planteu espècies autòctones que no calgui regar i regueules de bon matí o al vespre. Les plantes pròpies del nostre clima no necessiten tanta aigua com algunes espècies foranes. Eviteu, per exemple, plantar gespa.

Piscines

Cobriu la piscina si no l'utilitzeu. Reduireu l'evaporació i mantindreu l'aigua neta.

I Pels més estalviadors...

Reutilització d'aigües grises: Les aigües que provenen de la dutxa, la rentadora o el rentamans (aigües grises) es poden reutilitzar per a la cisterna del vàter. Per la qual cosa cal preveure una segona xarxa de canonades independents per les aigües de la dutxa i/o rentadora cap a una instal·lació de tractament i dipòsit d'emmagatzematge, d'on s'hauran de bombejar cap als vàters mitjançant una xarxa pròpia.

Aprofitament d'aigües pluvials: Podeu aprofitar les aigües de la pluja pel reg si instal·leu un sistema de recollida d'aigües al terrat i les emmagatzemeu en una cisterna.

Per més informació:
http://mediambient.gencat.net/aca/ca//participacio/campanyes/mecanismes_estalviadors/campanya_premsa.jsp
Per a consultes tècniques de les aplicacions, poseu-vos en contacte amb el **SAU:** sistemes.aca@gencat.cat o al telèfon 935 676 547 (de dilluns a dijous de 08:00 a 20:00 hores i divendres de 08:00 a 18:00 hores)

Leihsmania: **La malaltia del mosquit**

Què és exactament?

Potser molts la coneixereu com la "malaltia del mosquit". Molt freqüent a Catalunya, la leishmania és una malaltia parasitària lenta transmesa per un mosquit anometat phlebotomus, o mosca de la sorra.

Com es transmet?

La transmissió dependrà de la presència del mosquit i de les defenses de l'animal. Hi haurà gossos que s'infectaran i emmalaltiran però també n'hi haurà que tot i contagiar-se, no es posaran malalts.
No pot haver-hi contagi per contacte entre dos gossos i encara que visquin junts infectats i sans, el mosquit que pessiga l'infectat triga varis dies a poder contagiar.
Tampoc està clar que una mare pugui contagiar als cadells a través de la placenta però s'hauria d'evitar reproduir els animals infectats pel risc de reactivar la malaltia.

És perillós per les persones?

La Leishmania és una zoonosi, que significa que es pot transmetre a les persones, però no és tan greu, perquè el nostre sistema immunitari és capaç d'eliminar el paràsit i fer que no ens posem malalts. Únicament les persones amb immunodeficiència podrien emmalaltir.

I pels gats?

Tant els gats com altres animals domèstics poden tenir leishmaniosi però passa com a les persones, que normalment no s'arriben a posar malalts.

Què li passa al meu animal?

El més normal és observar que el gos s'ha anat aprimant en qüestió de mesos, que està trist i que no té tanta vitalitat. També podem veure que les ungles li han crescut excessivament, que té lesions a la pell que costen de curar, ganglis inflamats, coi-

xeres intermitents, diarrea crònica, hemorràgies nasals, lesions oculars o caiguda del pèl del voltant dels ulls.
Les lesions més greus, en el cas que es produeixin, afecten el ronyó i el fetge.

Com es diagnostica?

Amb els signes clínics podem tenir una sospita de la infecció però es confirma al laboratori a partir d'una mostra de sang o de moll de l'os.

I de quina manera es pot tractar?

El tractament es basa en la combinació de fàrmacs (injectables o via oral) depenent de cada animal i de la situació en què es troba.
La leishmania pot ser cutània o visceral. La forma cutània respon bastant bé al tractament, en canvi haurem de comprovar la funcionalitat hepàtica i renal per saber com anirà el tractament en la forma visceral.
Si el tractament funciona observarem una regressió dels símptomes i en alguns casos ens plantejarem parar el tractament si es recupera del tot. Llavors anirem fent controls periòdics cada mig any o un any per saber si cal reiniciar la medicació.

Què podem fer per evitar-la?

Encara no hi ha vacunes disponibles al mercat. De moment l'únic que podem fer és protegir el nostre animal perquè no el pessiguin els mosquits.
Per això utilitzem collars o pipetes antiparasitàries que s'especifiquin repelents d'insectes.
Conèixer la biologia del mosquit també ens pot ajudar a prevenir: només piquen les femelles del mosquit; habiten en zones humides i amb aigua estancada; l'època de risc és la primavera i la tardor i solen picar de matinada i quan es pon el sol.
Per tant, especial atenció durant aquestes èpoques i hàbitats i en animals que dormen fora.
És recomanable fer analítiques anuals als animals aparentment sans. Ja hem explicat que és una malaltia que actua lentament, per això si la podem detectar aviat el tractament serà més efectiu.

Cal ser optimista i no desesperar davant un cas de leishmania. Els coneixements actuals permeten un tractament raonable i eficaç en la majoria de casos.

UETUS VETERINARIS
C/Santa Maria, 24
Caldes de Malavella
Tel. 972 471 100

uetus veterinaris

de bon gust

Anna Macias i Ramon

Encetem una nova secció a la revista Aquae. Amb aquest títol tan suggerent pretenem fer un recull de la tradició culinària del nostre municipi, però no només en aquells àpats de festa sinó, també, del que es menja un dia de cada dia a les nostres llars. I també, és clar, de les aportacions que puguin venir de la gent nouvinguda, com jo, que ens sentim a Caldes com a casa nostra.

Per iniciar aquesta nova secció us vull delectar amb una recepta fàcil, que menjàvem a casa meva cada Divendres Sant. És, per suposat, una recepta vinguda de la Garrotxa, que com diu un amic meu de l'Escala, el bacallà és el típic peix d'aquelles contrades.

Però per continuar amb la secció, vosaltres teniu la paraula. Podeu enviar les vostres receptes a la nostra adreça electrònica o bé les podeu deixar a la Biblioteca Francesc Ferrer i Guàrdia. Es farà una selecció de les receptes per publicar-les a la revista i tots els participants de cada edició de l'Aquae entraran en un sorteig. Heu d'acompanyar, si potser, la vostra recepta amb una fotografia i heu d'indicar el vostre nom i un telèfon de contacte. Que vagi de gust!

BACALLÀ *a l'estil de l'avia Palmira*

Ingredients per a 6 persones:
Bacallà remullat a talls (12-18 talls)
1 Bròquil
6 ous
Panses sense pinyol
Farina
Oli
Sal
Per al sofregit:
3 cebes
Tomàquets

PROCEDIMENT:

Bullirem el bròquil a flors al vapor i el reservarem.
Bullirem els ous, un cop freds els pelarem, els dividirem en dues meitats i reservarem.
Posarem oli en una cassola grossa.
Enfarinarem i fregirem el bacallà prèviament dessalat. El reservarem deixant-lo sobre paper de cuina.
A continuació, enfarinarem i fregirem, en el mateix oli, els ous, i els reservarem sobre paper de cuina.
A continuació, enfarinarem i fregirem en el mateix oli (si cal, afegir-ne més) les flors de bròquil amb compte perquè no es trenquin, i ho reservarem sobre paper de cuina.
Canviarem l'oli de la cassola, per treure la farina que s'haurà torrat. Picarem la ceba i la sofregirem a la cassola. Quan sigui ben daurada, hi afegirem sal. Un cop ben sofregida hi posarem una mica de tomàquet, que deixarem coure i corregirem de sal, si cal.
Abocarem al sofregit les panses, remenant-les perquè s'inflin.
Col·locarem a la cassola el bacallà, els ous i el bròquil, remenarem amb compte i ho posarem uns 10 minuts al forn ja calent per acabar la cocció.

Que aprofiti!

vidasocial

La Mar, filla d'en Jordi Ruiz i La Blanca Márquez ens ensenya molt contenta el seu tete petit. En Jordi Ruiz i Márquez que va néixer el dia 2 de gener de 2008.

La Laura va nèixer la nit de Reis, en un part molt ràpid. Va pesar 2,700Kg i va mesurar 48 cm. Com ja heu pogut veure, ens té a tota la família caient-nos la baba... la trobem preciosa! De moment es porta molt bé; és una nena molt tranquil·la (esperem que no canviï!!!).

L'Adrià Colomer Lacoma és fill d'en Joan i la Carol i va néixer el dia 7 de gener a 2/4 d'11 del matí, pesava 4,250 Kg i media 53,5 cm.

Hola em dic Pau Rodríguez i Pagès, els meus pares són en Jaume i la Rosa . Vaig nèixer el dia 9 de gener del 2008 a les 4 de la tarda i visc a Caldes de Malavella

eltemps

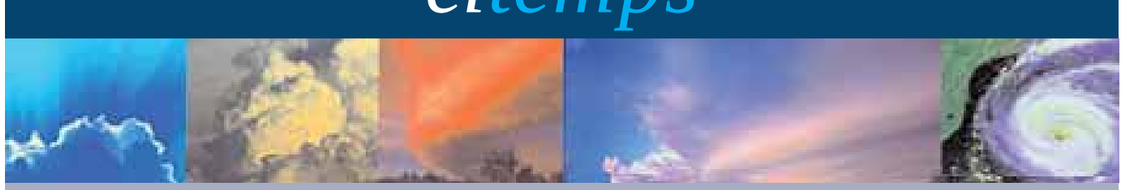

L'any passat va ser extremadament sec, com ens diuen les dades que ens facilita en Josep Barnés, del veïnat de Baix. Segons les estadístiques, durant el 2007 van caure tan sols 495 litres per metre quadrat, molt per sota del 700 de mitjana. Curiosament destaca que el tercer mes en què va ploure més va ser l'agost, amb 76 l/m2. quan és un dels menys plujosos tradicionalment.
La primavera també es va comportar relativament bé però en canvi l'hivern, l'estiu (a part de l'esmentat agost) i la tardor van ser molt secs.
Caldrà esperar doncs que el que resta d'hivern i la primavera siguin generoses pels boscos, camps i aqüífers com per poder afrontar amb garanties el proper estiu. I, sobre tot, estalviar aigua.

2007	Mitja MAX.	Mitja MIN.	Mitja	Pluja
Gener	16,09	-0,75	7,67	4
Febrer	17,02	1,61	9,32	64
Març	17,98	1,53	9,755	34,5
Abril	21,23	7,69	14,46	93
Maig	24,45	8,96	16,71	82
Juny	27,95	13,71	20,83	7
Juliol	29,63	14,95	22,29	11,5
Agost	28,55	15,72	22,14	76
Setembre	26,46	12,35	19,41	32
Octubre	22,43	8,28	15,36	56
Novembre	17,93	-0,04	8,95	5
Desembre	14,71	-2	6,36	30
	22,04	**6,83**	**14,44**	**495**

Temperatura mitja 2007: 14,44
Litres pluja 2007: 495

aquae

Des de l'Ajuntament volem fer un aquae fet per tots i més interessant

Per això us convidem a col·laborar-hi. Ho podeu fer de les següents maneres:

Encarregant-vos d'una secció fixa sobre un tema que us agradi.
Proposant seccions noves que podrien ser d'interès general.
Suggerint-nos idees, temes que podríem tractar en propers números, persones que podríem entrevistar...
Si teniu una empresa, podeu aportar articles d'interès general sobre el vostre sector
Qualsevol altra aportació serà benvinguda!

Animeu-vos doncs i ajudeu-nos a fer de l'Aquae la revista dels caldencs!
Ens podeu contactar a través de aquae@caldesdemalavella.cat / 627887765

Us agradaria incloure publicitat en l'aquae ?

Us promocionareu i de pas ajudareu a finançar la revista municipal
Per a més informació, aquae@caldesdemalavella.cat

Ajuntament de Caldes de Malavella

Butlleta de subscripció gratuïta

A partir del proper número podeu recollir l'aquae a l'Ajuntament, a la Biblioteca i a l'Oficina de Turisme.
Si preferiu rebre-la a casa trimestralment, ompliu la butlleta de subscripció i lliureu-la a l'Ajuntament.

Nom .....
Cognoms .....
Adreça .....
.....
Telèfon .....
Correu electrònic .....

Què us sembla el nou AQUAE? .....
Quins canvis hi faríeu .....
.....
T'agradaria col·laborar-hi? .....
En quina secció? .....

També us podeu subscriure per correu electrònic a: aquae@caldesdemalavella.cat

Adéu, Carnestoltes!

AJUNTAMENT
DE CALDES
DE MALAVELLA